ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αρ. φύλλου 108 Τιμη 75 μίλς Σάββατο 13.6 - 26.6.1981

Στις μεσαίες σελίδες
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ
Πως ψήφισαν: πόλη, ύπαιθρος, πρόσφυγες, εργάτες, επαρχίες.
Μια πρωτοπορειακη έρευνα της Σ. Εκφρασης

Αφου ακυρωθουν οι διαγραφες

ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ Η Κ.Ε. ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΚΗΡΥΧΤΕΙ ΝΕΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Η γενικη αποτυχία της Κυβέρνησης σπρώχνει τις μάζες σε αναζήτηση νέων λύσεων. Οι αριστερες μάζες συσπειρώνονται γύρω απο τα παραδοσιακα τους κόμματα και σπρώχνουν για αυτόνομη πολιτικη ενω οι δεξιες βρίσκουν άλλοθι στο γεγονος ότι ο Συναγερμος βρίσκεται στην αντιπολίτευση, άρα δεν ευθύνεται για την κατάσταση, ενω στη Κυβέρνηση βρίσκονται άνθρωποι που υποστηρίζονται απο την αριστερα. Η επανάσταση και ο φασισμος, ακόμα σε εμβρυώδικη μορφη,συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους για τη σύγκρουση χωρις καλα καλα να συνειδητοποιουν την τελικη λογικη της διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που αποτελει φυσιολογικο καρπο της κοινωνικης και οικονομικης κρίσης.

Αυτα αναφέρει σε ανακοίνωση-τους για τις Βουλευτικες εκλογες η Αριστερα Πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Επίσης καλει την Κ.Ε. να παραιτηθει και να προκηρύξει νέο συνέδριο του κόμματος αφου ακυρώσει όλες τις διαγραφες Αριστερων στελεχων. Ολόκληρο το κείμενο της ανακοίνωσης έχει ως εξης:

1. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Οι βουλευτικες εκλογες του περασμένου Μάη αποτελουν σημαντικο γεγονος για την Κυπριακη κοινωνία. Για πρώτη φορα στην ιστορία της Κύπρου το εκλογικο σύστημα ανάγκασε τα πολιτικα κόμματα να διεκδικήσουν αυτόνομα τις εκλογες. Αυτο κάμνει δυνατη μια ασφαλη εκτίμηση της δύναμης του κάθε κόμματος ξεχωριστα.

2. Με εξαιρεση το ΔΗΣΥ, το μόνο κόμμα που διεκδίκησε στο παρελθον αυτόνομα τις εκλογες, είναι δύσκολο να λεχτει με βεβαιότητα ποια κόμματα κέρδισαν και ποια έχασαν δυναμη μέσα στα τελευταία χρόνια. Ωστόσο σε συνδυασμο με γενικότερες παρατηρήσεις τα αποτελέσματα των εκλογων είναι πολύτιμος δείχτης για τις διαθέσεις των μαζων και το επίπεδο της αγωνιστικότητας τους.

3. Οι επιλογες που έμπαιναν μπροστα στο λαο σε σχέση με τις εκλογες περιστρέφονταν γύρω απο δυο βασικα άξονες: ένα **ταξικο** (αριστερα-δεξια) και ένα **εθνικο** (αγώνας-υποχωρήσεις) που δεν είναι κατ' ανάγκη ταυτόσημοι. Πρέπει φυσικα να λεχτει πως αυτες οι επιλογες δεν παρουσιάζονταν ξεκάθαρα απο τα διάφορα κόμματα, που στις περισσότερες περιπτώσεις προσπάθησαν συνειδητα να τις συσκοτίσουν, πράγμα όμως που δεν εμπόδισε το λαο να τις αναγνωρίσει.

4. Τα αποτελέσματα των εκλογων δείχνουν πως ο ταξικος άξονας έπαιξε τον κυριαρχικο ρόλο στη συνείδηση των μαζων. Αυτο διαπιστώνει κανεις ακόμα και με την πιο πρόχειρη επαφη με τους ψηφοφόρους των δυο μεγάλων κομμάτων ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ. Η έντονη αντιπαράθεση ανάμεσα στους οπαδους των δυο αυτων κομμάτων, που μεταξυ τους συγκέντρωσαν σχεδον το 65% των ψηφοφόρων, μπορει μόνο να ερμηνευτει με βάση την ταξικη τους συνείδηση. Αυτος ο έντονος ταξικος διαχωρισμος οδήγησε αναγκαστικα στην εξαφάνιση των κομμάτων του «Κέντρου».

5. Η επιβίωση του ΔΗΚΟ οφείλεται σχεδον αποκλειστικα στο γεγονος ότι αποτελει το κυβερνητικο κόμμα. Σε οποιαδήποτε εκλογικη αναμέτρηση σ' όλο τον κόσμο ένα 10% των ψηφοφόρων ψηφίζει το Κυβερνητικο σχήμα άσχετα με τις θέσεις και την πολιτικη του. Αν σ' αυτο προστεθει και η επιρροη του κρατικου μηχανισμου καθως και το γεγονος ότι το ΔΗΚΟ διατηρει μια κάποια μακαριακη υφη, το 19.5% που συγκέντρωσε αυ το το κόμμα δείχνει όχι δύναμη αλλα ουσιαστικη ανυπαρξία σαν αυτόνομη πολιτικη δύναμη.

6. Παρ' όλον ότι το 8% που συγκέντρωσε η ΕΔΕΚ δεν είναι ευκαταφρόνητο ποσοστο αποτελει ωστόσο μια απογοητευτικη εξέλιξη για το κόμμα. Ενα κόμμα που με την παράδοση της αντίστασης στο πραξικόπημα ανέβηκε μετεωρικα στην συνείδηση των μαζων και που έσπρωχνε τους οπαδους του να πιστεύουν σε εξωφρενικα ποσοστα στις εκλογες. (πρώτο κόμμα στη Πάφο, πάνω απο 20% στη Λευκωσία κ.λ.π) Ακόμα, σαν το μόνο κόμμα που ανοιχτα καταδίκασε τις υποχωρήσεις στις συνομιλίες, το μικρο ποσοστο της ΕΔΕΚ αντικατοπτρίζει την πτώση της αγωνιστικότητας του λαου μετα απο εφτα χρόνια κοροϊδία για «μακροχρόνιο» αγώνα.

7. Για την αριστερα γενικα το πιο ανησυχητικο αποτέλεσμα των εκλογων είναι η αύξηση της δύναμης του Συναγερμου. Ενα κόμμα που στη συνείδηση και του τελευταίου Κύπριου, ακόμα και των ίδιων των οπαδων του, συνδέεται άμεσα με το πραξικόπημα του 74 μπόρεσε να μετατραπει στον κύριο εκφραστη της δεξιας και να συγκεντρώσει το 1/3 σχεδον των ψηφοφόρων. Αν σ' αυ-

Συνέχεια στην 6η

«.... με μοναδικο κίνητρο το κέρδος»

Συνήθως οι πολιτικοι εκπρόσωποι της αστικης τάξης τείνουν να παρουσιάζουν το κοινωνικο σύστημα που εξυπηρετουν με ραφιναρισμένα και εξυψωτικα επίθετα. Μιλουν λοιπον για το σύστημα της «ιδιωτικης πρωτοβουλίας» της ελεύθερης οικονομίας και τα τοιαύτα, θέλοντας να ωραιοποιήσουν ένα ξεπερασμένο, χαοτικο σύστημα που λειτουργει πάνω στην βάση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης αυτων που παράγουν όλα τα αγαθα.

Ο νέος πρόεδρος της Κυπριακης Βουλης ο κος Λαδας, θέλησε να πρωτοτυπίσει σ' αυτο τον τομέα παρουσιάζοντας το κοινωνικο του σύστημα όπως πραγματικα είναι: είπε λοιπον στην πρώτη ομιλία του μετα την «εκλογη» του:

> **«Η οργάνωση της παραγωγης και διανομης των αγαθων στηρίζεται στο σύστημα της ελεύθερης οικονομίας με μοναδικο κίνητρο το κέρδος».**

Δεν έμεινε όμως μέχρι εδω. Συνέχισε για να διαψεύσει όχι μόνο σχεδον όλα τα κόμματα και τις συνδικαλιστικες οργανώσεις αλλα και τους ίδιους τους εργοδότες, τους τραπεζίτες και τους υπουργους της κυβέρνησης, πως η Κύπρος όχι μόνο δεν υποφέρει απο οικονομικη ύφεση αλλα ευημερει περισσότερο κι απ' αυτες τις αναπτυγμένες χώρες της Δυτικης Ευρώπης και της Αμερικης! Με μια μονοκοντυλια απόδειξε ο κος Λαδας πως στους τομεις της ανεργείας της ανάπτυξης του πληθωρισμου και του ακαθάριστου εθνικου προϊόντος υπερέχουμε σε υγεία σχεδον όλων των χωρων του κόσμου!!

Το αποκορύφωμα της ταχυδακτυλουργίας του νεου προέδρου ήταν να κατεβάσει απο τα αραχνιασμένα απο το χρόνο ράφια το περιβόητο «οικονομικο θαύμα» όπως «απεκάλεσαν μερικοι ξένοι ειδικοι την τόσο θεαματικη ανάκαμψη της οικονομίας μας».

Οι εργαζόμενοι όμως όπως και κάθε νοικοκυρα δεν τρώνε κουτόχορτο-ούτε και «κόνναρα» για να χρησιμοποιήσουμε μια προσφιλη φράση του έντιμου κυρίου προέδρου. Γιατι ξέρουν πολυ καλα πως το φακελλάκι ή το τσεκ στο τέλος της βδομάδας ή του μήνα αγοράζει σήμερα πολυ λιγότερα απο κάθε ίσως άλλη φορα. Εξ άλλου κυβέρνηση και εργοδότες τους κοπανουν κάθε μέρα τη «λιτότητα» (σφίξτε το ζωνάρι!) και τους απειλουν είτε για τις «κακες μέρες» που έρχονται (ομιλία Αυξεντίου στη Βουλη στη αρχες του χρόνου) είτε για τις «στρατιες ανέργων» που θα γεμίσει η Κύπρος αν συνεχίσουν τα «υπέρμετρα αιτήματα τους». (Προεκλογικη ανακοίνωση ΟΕΒΚ).

Αφου λοιπον ξεπεράσαμε Εγγλέζους, Γερμανους κι Αμερικάνους κύριε Λαδα για-

Συνέχεια στην 3

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Ευθύνες και καθήκοντα

Μια ιστορικη αναδρομη

Οσοι παρακολουθουν απο κοντα τις πολιτικες εξελίξεις σ' αυτο τον τόπο είδαν με έκπληξη οτι η ανοδος του Συναγερμου στις τελευταίες βουλευτικες εκλογες, τρόμαξε παραπάνω τον κάθε απλο άνθρωπο που δεν ανήκει στην ακροδεξια, παρα εκείνους που φέρουν την κύρια ευθύνη γι' αύτο το αποτέλεσμα. Αύτο δε, είναι ένα συμπέρασμα που βγαίνει αβίαστα, αν παρακολουθήσει κανένας τις πρώτες αντιδράσεις της ηγεσίας των κομμάτων που θα αντιπροσωπεύονται στη νέα βουλη.

Οι ηγέτες του ΑΚΕΛ προσπάθησαν να ξεχάσουν την αγωνία που πέρασαν μέχρι να κερδίσουν ένα Συναγερμο πάνω στο νήμα. Δοκίμασαν δε με φορητα χαμόγελα να υποκινήσουν πανηγυρισμους και παρελάσεις, για να πείσουν πρώτα τους εαυτους τους και ύστερα τους οπαδους τους, ότι τα πράγματα, δεν πήγαν και τόσο άσχημα, μια και το κόμμα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του, κατάφερε τελικα να πάρει την πρώτη θέση.

Η ηγεσία του ΔΗΚΟ, εμφανίστηκε να είναι αρκετα ικανοποιημένη, γιατι σύμφωνα με τα όσα η ίδια ανακοίνωσε, τα ποσοστα που πήρε θα της επιτρέψουν να εξακολουθήσει να παίζει ένα ρυθμιστικο ρόλο στα πολιτικα πράγματα του τόπου.

Ο Συναγερμος παρουσιάστηκε να γιορτάζει την μεγάλη επιτυχία του αρκετα συγκρατημένα, γιατι την τελευταία στιγμη, έχασε μέσα απο τα χέρια του μια χρυση εύκαιρία να πάρει την πρώτη θέση για δυο χιλιάδες ψήφους.

Η ΕΔΕΚ, αφου έχασε κυριολεκτικα την παλια φωνη και την προεκλογικη σιγουρια της, άρχισε να εμφανίζεται δειλα-δειλα μ' ένα τρόπο που δείχνει ότι εξακολουθει ακόμα να μην βλέπει τα λάθη της, και ότι ελπίζει πολλα στο κέντρισμα του συναισθηματισμου μιας μεγάλης μερίδας του λαου κι ιδιαίτερα των προσφύγων, που θεωρει ότι παρασύρθηκαν εντελως αδικαιολόγητα μακρια απο την προεκλογικη γραμμη και τις προειδοποιήσεις της, για επικείμενο ξεπούλημα του τόπου.

Το πιο βασικο συμπέρασμα που βγαίνει απο τις πρώτες σπασμωδικες αντιδράσεις αυτων που ευθύνονται περισσότερο απο τον καθένα για τα αποτελέσματα των εκλογων, είναι ότι τα έχουν κυριολεκτικα χαμένα. Κι αύτο, είναι ως ένα βαθμο πολυ φυσικο. Γιατι μέχρι την ώρα που άρχισε η καταμέτρηση των ψήφων, όλοι έδειχναν να μην λογαριάζουν στα σοβαρα, τα κέρδη που αποκόμιζε ο Συναγερμος απο τα λάθη τους, με την προπαγάνδα και την δουλεια του, στο χώρο της αντιπολίτευσης.

Αυτη η υποτίμηση της πραγματικης δύναμης του Συναγερμου, δείχνει καθαρα τις ευθύνες της ηγεσίας των αριστερων μιας πολιτικης που προκάλεσε μια σημαντικη μετακίνηση μαζων, η οποία αλλοίωσε τελικα τα ποσοστα των κομμάτων προς όφελος του Συναγερμου και επετρεψε στην ακροδεξια να εμφανίζεται σήμερα ενισχυμένη, σε όλα τα μέτωπα.

Η τραγικη ειρωνεία πού κρύβεται πίσω απ' αυτες τις αλήθειες, βρίσκεται στο ότι η αναζήτηση της σωστης γραμμης, για την αντιμετώπιση των κινδύνων που διαγράφονται για τον τόπο, είναι έργο που θα εξακολουθήσει να βρίσκεται στα χέρια αυτων που απότυχαν σε κάτι πολυ πιο απλο. Να συγκρατήσουν μια μερίδα του λαου μακρυα απο την πολιτικη ομπρέλλα του κατεστημένου και του πολιτικοποιημένου φασισμου. Ολα αυτα δείχνουν, ότι το εκλογικο αποτέλεσμα είναι ένα αρκετα καθαρο σημάδι, ότι η κατάσταση απο δω και μπρος, θα βαδίζει απο το κακο στο χειρότερο, αν η ηγεσία των αριστερων κομμάτων δεν αλλάζει νοοτροπία. Απ' αύτο δε ακριβως το γεγονος, πηγάζει όλη η αγωνία και ο προβληματισμος γύρω απο το τι δεν πήγε καλα, ώστε να υπάρχουν σήμερα, τόσο απαισιόδοξες προβλέψεις για το μέλλον.

Η απάντηση σ' αυτο το ερώτημα είναι ότι εκείνο που συμβαίνει σήμερα σ' αύτο τον τόπο και που προσδιορίζει τις μαύρες μέρες που ακολουθουν, έχει τις ρίζες του στην πολιτικη που ακολούθησε η ηγεσία των κομμάτων της αριστερας, αμέσως μετα το πραξικόπημα.

Τα γεγονότα του 1974 βοήθησαν την τεράστια πλειοψηφία του Κυπριακου λαου να δει και να καταλάβει πολλα πράγματα για τα οποία μέχρι τότε δεν έδειχνε να ενδιαφέρεται και πολυ, γιατι νόμιζε πως δεν την αφορούσαν.

Ο Κυπριακος λαος, ταύτισε τότε την συμφορα και την καταστροφη του, με όλους εκείνους τους «ηγέτες» που καπηλεύτηκαν επαναλειμμένα σύμβολα και ιδέες οι οποίες συγκινούσαν τις μάζες, για να τις φανατίσουν και να τις παρασύρουν σε μια αντιπαράθεση, που οδήγησε τα πράγματα απο ήττα σε ήττα μέχρι το πραξικόπημα. Ειδε ακόμα καθαρα, το πόσο ακριβα πλήρωσε στο τέλος την αδιαφορία του, με το να στέκει απαθης και ικανοποιημένος με τις απολαύσεις που εξασφάλιζε, με κείνα τα λίγα που του αναλογούσαν, απο τα υπερκέρδη που συσσώρευε το κατεστημένο με τον μόχθο του.

Ολα δε αυτα, είχαν σαν άμεση συνέπεια να στραφει ο λαος με πολλη εμπιστοσύνη στα κόμματα της αριστερας, απο τα οποία έδειχνε να περιμένει καθοδήγηση με πολλη διάθεση για να συμβάλει στη διακιδασία χάραξης μιας μελλοντικης πορείας. Αυτη ακριβως η στροφη, τρομοκράτησε τόσο πολυ το κατεστημένο που υποχρέωσε τον Κληρίδη, σαν τον πιο βασικο του εκπρόσωπο, να αντικαταστήσει τον Σαμψων επι κεφαλης της πραξικοπηματικης Κυβέρνησης και να στηριχτει στα όπλα της ΕΟΚΑ Β' για να προστατέψει την τελευταία κλωστη, που κρατούσε στη ζωη ένα χρεωκοπημένο στη συνείδηση του λαου σύστημα.

Αυτη η απεγνωσμένη προσπάθεια που εμφάνιζε για πρώτη φορα και πολύ καθαρα τον Κληρίδη σε ανοιχτη συμμαχία με τον φασισμο, να προσπαθουν να σώσουν το ίδιο πράγμα, βρήκε την ηγεσία των αριστερων κομμάτων διχασμένη, γύρω απο το τι επεβάλλετο τότε να γίνει. Το γεγονος δε αυτο, προκάλεσε ένα πρώτο αίσθημα ανάκούφισης στην ακροδεξια και μετρίασε αρκετα την μεγάλη αγωνία του κατεστημένου, μπροστα στο μέλλον του.

Με την επάνοδο του Μακαρίου, το αίσθημα αυτο εμπεδόθηκε για καλα. Οι μεγάλοι ένοχοι έπιασαν τότε αμέσως το μήνυμα που κρυβόταν πίσω απο την χειρονομία του Μακαρίου, να διακηρύξει λήθην και άφεσιν άμαρτιων για το μεγάλο έγκλημα, πριν ακόμα πατήσει καλα - καλα το πόδι του στην Κύπρο. Κατάλαβαν συκγεκριμένα ότι έκλεισε γι' αυτους απο τότε οριστικα το περιβόητο θέμα της κάθαρσης, προτου καν αρχίσει. Και μάλιστα μ' ένα τρόπο που έκανε τους πιο συνειδητους αστους να αισθανθουν ότι μπορούσαν πραγματικα να αναπνέουν ελεύθερα, ότι θα αποκτούσαν ελευθερία κίνησης σε μια κοινωνία που θα διατηρούσε την δομη και την ταυτότητα που της έδωσαν οι ίδιοι και ότι για όλους αυτους τους λόγους, αργα ή γρήγορα, το μέλλον θα τους ανήκε και πάλιν.

Εκείνη η χειρονομία καλης θέλησης του Μακάριου προς το κατεστημένο, ήταν κάτι που έπρεπε να ανησυχήσει φοβερα την ηγεσία της αριστερας. Κι' αύτο γιατι ένω εκείνο που απαιτούσαν οι συνθήκες, ήταν μια ριζικη αλλαγη νοοτροπίας που θα καθιστούσε των λαο πρωτοπόρο στον αγώνα για την ανατροπη των τετελεσμένων της εισβολης, αναλαμβάνονταν υποχρεώσεις για να καθησυχάσουν τους φόβους ενος κατεστημένου, που έφερε ακέραια την ευθύνη για την συμφορα που βρήκε τον τόπο.

Οσοι πήραν σωστα το μήνυμα εκείνης της στάσης του Μακάριου αντιλήφθηκαν ότι τίποτε δεν είχε αλλάξει στην νοοτροπία ενος ηγέτη που απόφευγε συστηματικα να στηριχτει πάνω στις μάζες που τον υποστήριζαν και που είχαν κάθε διάθεση να τον ενισχύσουν, για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικα τες παγίδες που του έστηναν οι εχθροι και οι «φίλοι» του. Κατάλαβαν ακόμα ότι αργα ή γρήγορα η ίδια αυτη νοοτροπία, θα επέτρεπε στον φασισμο και το κτεστημένο να σταθουν γερα στα πόδια τους και να σηκώσουν και πάλιν κεφάλι.

Παρ' όλ' αύτα, η ηγεσία των κομμάτων της αριστερας, δεν έδειξε να αγωνια καθόλου, ούτε κι όταν ακόμα, με το πέρασμα του χρόνου, άρχισαν να επαληθεύονται αυτες οι προβλέψεις.

Σ' ένα πρώτο στάδιο, έκει που όλοι μιλούσαν για αγώνα, εκείνο που έβλεπε κανένας να γίνεται πίσω απο τα ωραία λόγια, ήταν οι προσπάθειες του κατεστημένου να ανασυντάξει τις δυνάμεις του και να περάσει όλες τις πρωτοβουλίες στα χέρια του.

Πολυ γρήγορα, τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της προσπάθειας που αναλήφθηκε για ανάκαμψη της οικονομίας, μετρούνταν με το ύψος των καταθέσεων της ολιγαρχίας του πλούτου, σε τράπεζες του εσωτερικου και του εξωτερικου. Την ίδια ώρα, οι εργαζόμενοι χρειάστηκε να δεχτουν σημαντικες αποκοπες απο τις προπολεμικες απολαβες τους και να μειώσουν το επίπεδο της ζωης τους, για να επιτευχθει αυτο που οι πλούσιοι, με το δίκαιο τους αποκαλουν «οικονομικο θαύμα».

Μέσα σ' αύτο περίπου το κλίμα, προκηρύχτηκαν οι βουλευτικες εκλογες του 1976. Κανονικα, τα κόμματα της αριστερας, θάπρεπε να θεωρήσουν το γεγονος αυτο σαν μια ευκαιρία, για να στηριχτουν στο κύρος που απόκτησαν μέσα στις μάζες και να διεκδικήσουν για πρώτη φορα δικαιώματα και πρωτοβουλίες σ' αυτο τον τόπο. Τίποτε όμως απ' όλ' αυτα δεν έγινε. Εκείνο δε, που κατάφεραν να κάνουν οι ηγέτες του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ, ήταν να πρώξουν, μια σημαντικη μερίδα των μαζων που στράφηκε υπερ αυτους, να καταταγουν σαν νεοσύλλεκτοι σ' ένα νεοσύστατο κόμμα του κέντρου, και να δηλώσουν υποταγη σε μια ηγεσία που έπεσε μπροστα τους με αλεξίπτωτα. Το κύριο δε χαρακτηριστικο γνώρισμα εκείνης της εκλογικης αναμέτρησης, ήταν ότι η ηγεσία των αριστερων κομμάτων που συνεργάστηκαν εναντίον του Κληρίδη, δημιούργησε στον λαο την ψευδαίσθηση ότι θα εσυμμετείχε τυπικα σ' ένα εκλογικο πανηγύρι για να επισφραγίσει με την ψήφο του, την οριστικη καταδίκη ενος ένοχου κατεστημένου. Τελικα όμως αποδείχτηκε, ότι εκείνες οι έκλογες, σήμαναν την απαρχη της περιθωριοποίησης του λαου στις εξελίξεις. Κατάργησαν ακόμα την αριστερα με τους ίδιους τους ψήφους της και ανάδειξαν στην βουλη μια φτειαχτη πλειοψηφία που όλη της η έγνοια, ήταν πως να πείσει με την πολιτικη της το μεγάλο κεφάλαιο ότι μπορούσε να υποκαταστήσει επάξια την ηγεσία της άκρας δεξιας, στην περιφρούρηση των συμφερόντων του.

Αφ' ότου μαλιστα ο Κυπριανου πέρασε την εξουσία στα χέρια του, μετα το θάνατο του Μακάριου, η προσπάεια του να καλοπιάσει την αφρόκρεμα του μεγαλοαστισμου και τους άλλους νεόπλουτους που άρχισαν να φυτρώνουν όπως τα μανιτάρια, ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

- Εκλεισε τα μάτια μπροστα στον ερασιτεχνικο σχεδιασμο μιας οικονομικης πολιτικης, που επέτρεπε να φυγαδεύεται πολυ ξένο συνάλλαγμα για να εισάγεται μια φτηνη και ξεπερασμένη τεχνολογία και να στήνονται στα γρήγορα μικροβιομηχανίες προορισμένες ν' αποφέρουν σε ελάχιστο χρόνο τεράστια κέρδη στους μικρο-ιδιοκτήτες τους και ύστερα να κλείσουν.

- Ανέχτηκε μια αναπτυξιακη πολιτικη που δεν είχε καμμια σχέση με τα προβλήματα του λαου και τις ανάγκες του αγώνα.

- Κρατούσε ανοιχτα τα ταμεία της λαϊκης αποταμίευσης για να δημιουργει ευκαιρίες εύκολου πλουτισμου στους λίγους.

Εκλεισε στο τέλος άδοξα το περιβόητο θέμα της κάθαρσης που δήλωσε αρχικα ότι θα το προωθούσε. Ανέχτηκε έτσι σε καίριες θέσεις ανθρώπους που όχι μόνο δεν ήταν «δικοι του», αλλα τον υπονόμευαν και απο πάνω, με τον ένα ή τον άλλον τρόπο. Κι αυτο, όχι γιατι του ήταν δύσκολο να βρει μερικους «δικους του» γραφειοκράτες για να επανδρώσει μερικα πόστα κλειδια που θα χήρευαν με μια πραγματικη κάθαρση. Αφησε ατιμώρητους τους πιο βασικους ένοχους της προδοσίας, για να δείξει το πόσο αγαθες ήταν οι προθέσεις του απέναντι στους ευνοούμενους ενος κατεστημένου που δούλεψαν πιστα για χρόνια ολόκληρα, απο τις θέσεις που τους εμπιστεύτηκε, για να το εξυπηρετήσουν.

Ολα δε αυτα και άλλα πολλα, δυνάμωσαν αρκετα ένα κατεστημένο που σήμερα το απορρίπτει και απειλει με απίθανο πολιτικο θράσος, τους πάντες και τα πάντα. Οσοι πέρασαν στιγμες αγωνίας, μέχρι να διαπιστώσουν ότι κανένας δεν επρόκειτο να τους ζητήσει ευθύνες για το πολιτικο έγκλημα που διέπραξαν και όλοι εκείνοι που λούφαξαν μέχρι να σιγουρευτουν ότι κρατήθηκαν ιερα απο όλα τα πόστα-κλειδια που τους επιτρέπουν σήμερα να προγραμματίζουν το αύριο στα μέτρα τους, βγήκαν ανοιχτα στην πολιτικη σκηνη, πιασμένοι χέρι με χέρι και αγωνίζονται για την εξουσία, με πολλη αισιοδοξία. Αρπάχτηκαν δε απο κάθε αντιλαϊκο και αντιδημοκρατικο μέτρο της πολιτικης που ακολουθούσε η Κυβέρνηση του Κυπριανου για να κερδίσει την εμπιστοσύνη του μεγάλου κεφαλαίου και βγήκαν στην αντιπολίτευση.

Το γεγονος αυτο επέτρεψε στον Κληρίδη να πολεμα με πάθος φτασμένου ηθοποιου για τα λαϊκα δίκαια και να φορτώνει στους ώμους του Κυπριανου κάθε ευθύνη για όλα τα κακα που ήταν συνέπεια μιας πολιτικης, που απόβλεπε στο να εξευμενήσει τους εκπρόσωπους της ολιγαρχίας με την Κυβέρνηση.

Κάτω απο αυτες τις συνθήκες, η ηγεσία του Συναγερμου, πολιτεύθηκε πολυ-πολυ έξυπνα. Αντιλήφθηκε ότι δεν είχε κανένα λόγο να εμφανίζεται ανοιχτα με το πραγματικο της πρόσωπο. Ξανοίχτηκε δε σε μια καιροσκοπικη πολιτικη προπαγάνδας, που της επέτρεψε να παρασύρει μια σημαντικη μερίδα του λαου με το μέρος της.

Μπροστα σ' αυτη την κατάσταση η αριστερα δε μπορει πια να κάθεται με τα χέρια σταυρωμένα. Τα πράγματα σήμερα δείχνουν καθαρα ότι οι συμμαχίες με μια μερίδα της αστικης τάξης πάνω σε εθνικοαπελευθερωτικη βάση, δεν είναι η λύση που κάτω απο οποιεσδήποτε συνθήκες μπορει να φέρει θετικο αποτέλεσμα.

Στην Κύπρο οι πειραματισμοι αυτου του είδους δοκιμάστηκαν και απότυχαν. Η Κυπριακη αστικη τάξη είχε κάθε ευκαιρία να αποδείξει το πόσο διατεθειμένη ήταν να θυσιάσει εκείνα που οι αντικειμενικες συνθήκες προσδιορίζουν σαν αναγκαία, για να γίνει ένα βήμα μπροστα, στον αγώνα για απευλευθέρωση. Παρ' όλα δε αυτα, τίποτα δεν έγινε που να πείθει για την πραγματικη διάθεση οποιασδήποτε μερίδας αυτης της ηγεσίας, να θυσιάσει οποιαδήποτε απο τα προνόμια της τάξης της, για την σωτηρία του τόπου.

Με βάση αυτη την εκτίμηση η ηγεσία των αριστερων κομμάτων πρέπει να διακηρύξει καθαρα σε κάθε κατεύθυνση, ότι εξάντλησε κάθε όριο ανοχης, παρακολουθώντας για χρόνια ολόκληρα, όλες τις προσπάθειες του Κυπριανου που απόβλεπαν στο να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του κατεστημένου και να το αποσπάσουν απο την παραδοσιακη ηγεσία του. Ο λαος μπορει πια να πειστει εύκολα ότι η πολιτικη που ακολούθησε η Κυβέρνηση, για να πετύχει αυτο τον στόχο, είχε απο τη φύση της ένα αντιλαϊκο χαρακτήρα τον οποίο εκμεταλλεύτηκε η ακροδεξια, για να παρασύρει μάζες που δεν της ανήκουν, με το μέρος της.

Το γεγονος αυτο αποτελει ένα σοβαρο κίνδυνο που πρέπει να σπρώξει την ηγεσία των κομμάτων της αριστερας να μπει μπροστα σ' ένα αγώνα και να εγκαταλείψει τον ρόλο του ουραγου. Γι' αυτο τον λόγο, οι μάζες που ανήκουν στον χώρο της αριστερας, πρέπει να πιέσουν τις ηγεσίες τους να επεξεργαστουν ένα δικο τους κοινο πρόγραμμα, που να προνοει κάθε αναγκαίο μετασχηματισμο, για την σωτηρία του τόπου.

Αυτο το πρόγραμμα θα πρέπει να έχει σαν στόχο του, να αλώσει τα στεγανα μέσα στα οποία μια χούφτα καλοπληρωμένοι γραφειοκράτες, αποφασίζουν για τα πάντα, υπηρετώντας με συνέπεια το κατεστημένο. Θα πρέπει ακόμα μέσα απ' αυτο το πρόγραμμα να βγαίνει καθαρα η αποφασιστικότητα της αριστερας να αγωνιστει και να διεκδικήσει την λειτουργία πραγματικων δημοκρατικων διαδικασιών που να επιτρέπουν στο λαο, μέσα απο τους φορεις που τον εκπροσωπουν, να εκφράζει γνώμη για ότι τον αφορα.

Μια τέτοια τοποθέτηση, θα βάλει ανοιχτα το θέμα της λαϊκης εξουσίας, σαν αναγκαία προϋπόθεση για να βγει ο τόπος απο τα αδιέξοδα μέσα στα οποία βρίσκεται παγιδευμένος απο την πολιτικη του κατεστημένου και θα δημιουργήσει ευθύνες για την ηγεσία των κομμάτων της αριστερας που θα πρέπει πια να μπουν στην πρωτοπορία αυτου του αγώνα.

Μια τέτοια τακτικη θα γίνει πραγματικη αφετηρία για σωστους αγώνες που θα καταστήσουν τον Κυπριακο λαο διαφαντευτη της μοίρας του και πραγματικο αφένη στον τόπο του.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ;

Τον τελευταίο καιρο με την επικράτηση των σοσιαλιστων στη Γαλλία και την επερχόμενη άλωση της εξουσίας απο το ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα τα αδελφα κόμματα του ΑΚΕΛ στη Γαλλία και την Ελλάδα υποστηρίζουν πια ένθερμα την ενότητα των κομμάτων τους με τους Σοσιαλιστες για το διώξιμο της δεξιας απο την εξουσία και για την κοινωνικοοικονομικη αλλαγη στις δυο χώρες. Την πολιτικη αυτη φαίνεται να την ενστερνίζεται και η ηγεσία του ΑΚΕΛ όπως φαίνεται απο την αντιμετώπιση του θέματος μέσα απο τη «Χαραυγη».

Εύλογα διερωτάται κανένας λοιπον· γιατι όχι και στην Κύπρο; Μήπως εμεις ζούμε σ΄ άλλο πλανήτη;

Η απάντηση βέβαια που δίνει η ηγεσία του ΑΚΕΛ είναι, τη μια ότι η ΕΔΕΚ είναι εξτρεμιστικη και αριστερίστικη και την άλλη ότι είναι μικροαστικο σωβινιστικο κόμμα. (Μήπως το Σ.Κ. Γαλλίας και το ΠΑΣΟΚ είναι πιο αριστερα ή πολυ διαφορετικα;) Την ίδια στιγμη η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμπράττει με το κεντρο-δεξιο κόμμα του Κυπριανου προσφέροντας του ούσιαστικα την εξουσία. (Αρχίζοντας απο την προεδρεία της Βουλής).

Μα υπάρχει το εθνικο θέμα θα μας απαντήσουν και πάλι και χρειάζεται ενότητα με ολες τις «πατριωτικες δυνάμεις». Αν στη Γαλλία και την Ελλάδα έχει χρεωκοπήσει η δεξια έτσι που να μπαίνει στην ημερήσια διάταξη η αριστερη εξουσία, στην Κύπρο έχει χρεωκοπήσει 10 φορες περισσότερο. Για δυο δεκαετίες τώρα μετα την ανεξαρτησία έχει καταφέρει να οδηγήσει την κυπριακη κοινωνία σε τεράστια αδιέξοδα πολιτικα, «εθνικα» και κοινωνικα. Η ύπαρξη του εθνικου θέματος – υπο τη μορφη του διαχωρισμου των δύο κοινοτήτων – είναι ένας λόγος παραπάνω για την ενότητα και την αριστερη εξουσία. Γιατι μόνο η αριστερα μπορει να λύσει το πρόβλημα. Η δεξια απότυχε παταγωδως.

Το ερώτημα λοιπον παραμένει. Γιατι στην Κύπρο ο μεγαλύτερος εχθρος της ηγεσίας του ΑΚΕΛ να θεωρείται η ΕΔΕΚ κι όχι η αποτυχημένη δεξια «πατριωτικη» και μη; Γιατι ο ρόλος του ΑΚΕΛ στην Κυβέρνηση και τη Βουλη να παραμένει αυτος του «κοσμήτωρα»;

Γιατι όχι και στην Κύπρο ενότητα την αριστερας και διώξιμο της δεξιας απο την εξουσία;

8.17% ΕΝΑΝΤΙΟΝ 91.83%

Για την διαμάχη των δυο αριστερων κομμάτων στην Κύπρο έχει ασφαλως μεγάλο μερίδιο και η ηγεσία της ΕΔΕΚ που με την τοποθέτηση της απέναντι στο ΑΚΕΛ βοηθα κι αυτη με τη σειρα της στο στέριωμα των τοιχων μεταξυ των δύο κομμάτων και της βάσης τους έτσι που να καταστρέφεται κάθε πιθανότητα ενότητας. Αυτη η πολιτικη κλιμακώθηκε τελευταία με την ισοπέδωση απο μέρους της ηγεσίας της ΕΔΕΚ και των «Νέων» όλων των κομμάτων κι ακόμα όλων των ψηφοφόρων και την τοποθέτηση τους στο «ενδοτικο στρατόπεδο» του 91.83%. Μ΄ αυτη τη σεχταριστικη πολιτικη που παραβλέπει την ταξικη σύνθεση των κομμάτων η ηγεσία της ΕΔΕΚ βοηθα με τον καλύτερο τρόπο την πολιτικη του ΑΚΕΛ για απομόνωση της απο τις μάζες.

Η επιφανειακη επίσης κριτικη που κάνει η ηγεσία της ΕΔΕΚ στον Κυπριανου και το ΔΗΚΟ έξω απο κάθε ιδεολογικη ταξικη τοποθέτηση δεν βοηθα στη συνειδητοποίηση των αριστερων μαζων για την ανάγκη του διωξίματος της δεξιας κυβέρνησης και την αντικατάσταση της απο μια κυβέρνηση της αριστερας.

Όσο οι ηγεσίες των δυο αριστερων κομμάτων της Κύπρου επιμένουν στην σεχταριστικη τους διαμάχη τόσο θα απομακρύνεται η εναλλαχτικη λύση που μπορουν να προσφέρουν στις μάζες κι αυτο προς μεγάλη ικανοποίηση του Κυπριανου και του ΔΗΚΟ που καβαλλουν ξανα την εξουσία και εξίσου μεγάλη ικανοποίηση του Κληρίδη και του Συναγερμου που κερδίζουν συνέχεια έδαφος δημαγωγώντας για τις αποτυχίες της κυβέρνησης και των υποστηριχτων της και που προβάλλουν τους εαυτους τους σαν μια πειστικη εναλλαχτικη εξουσία.

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Μέσα σ΄ αυτη τη δυσμενη για την αριστερα πολιτικη κατάσταση η επίθεση των εργοδοτων ενάντια στα συμφέροντα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων γίνεται όλο και πιο ωμη κι εκβιαστικη. Με αφορμη μια ανακοίνωση της ΕΤΥΚ που τοποθετείται σωστα επέναντι στους εργοδότες στην προσπάθεια της να διαφυλάξει το σύστημα των αυτομάτων τιμαριθμικων μισθολογικων αυξήσεων, η ΟΕΒ εξαπολύει νέα δριμύα επίθεση ενάντια στις συντεχνίες επισείοντας τον μπαμπούλα της ανεργίας και της οικονομικης καταστροφης σε περίπτωση που οι συντεχνίες επιμείνουν στη διατήρηση της αυτόματης τιμαριθμικης αναπροσαρμογης των μισθων.Η επίθεση αυτη των εργοδοτων μαζι με τις μετεκλογικες αυξήσεις που άρχισαν ήδη με τις τιμες του ηλεκτρικου ρεύματος και θα προχωρήσουν με νέες αυξήσεις στα καύσιμα

φανερώνει τις σκληρες μάχες που αναμένουν το εργατικο κίνημα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΠΑΦΟΣ ΜΠΗΤΣ ΧΟΤΕΛ

Ένα γερο μάθημα στην εργοδοσία

Μεγάλη νίκη κατάφεραν την περασμένη Τετάρτη οι υπάλληλοι του ξενοδοχείου Πάφος Μπητς, εναντια στην εργοδοσία ύστερα απο ανένδοτο απεργιακο αγώνα που κράτησε πέντε μέρες, αφου ικανοποιήθηκε το βασικο αίτημα για επαναπρόσληψη των απολυθέντων υπαλλήλων και διευθετήθηκαν δριαπραγματεύσεις για ικανοποίηση οικονομικων και άλλων προβλημάτων.

Τα προβλήματα στο Πάφος Μπητς όπως μας είπαν οι απεργοι άρχισαν να διαφαίνονται πριν απο τις εκλογες με κάποια ευνοϊκη αντιμετώπιση προς τους υπαλλήλους που δήλωναν πολιτικη υποταγη στο κόμμα τόυ διευθυντη της επιχείρησης κ. Αλέκου Μιχαηλίδη και με μικροαπειλες προς όσους εκφράζονταν εναντίον.

Μετα το αποτέλεσματα των εκλογων η όλη κατάσταση μέσα στο ξενοδοχείο άλλαξε όψη. Αρχισε ενας πόλεμος νευρων και διακρίσεων εναντίον των μη οπαδων του κ. Μιχαηλίδη, με αγκαρίες εντελως άσχετες με την εργασίαν τους και με συνεχεις απειλες απολύσεως.

Τα πράγματα έφθασαν στην ρίξη όταν η διεύθυνση αποφάσισε να δοκιμάσει τη δύναμη της έναντι των υπαλλήλων, απολύοντας 3 αντιφρονούντες, που κατα την προεκλογικη περίοδο είχαν εκδηλωθει υπερ τριων διαφορετικων κομμάτων. Κάνοντας αυτη την επιλογη η διεύθυνση έλπιζε ότι θα δημιουργούσε κάποια σύγχυση μεταξυ των υπαλλήλων και λόγω της διαφορετικης ιδεολογικης τοποθέτησης θα ήταν πιο δύσκολο να αντιδράσουν οργανωμένα. Έτσι ταυτόχρονα θα κατάφερνε να δημιουργήσει προηγούμενο απολύσεων και θα άνοιγε τον δρόμο για νέες απολύσεις υπαλλήλων.

Οι υπάλληλοι όμως του ξενοδοχείου αντελήφθηκαν καλα το νόημα και τα επακόλουθα των απολύσεων, και αντέδρασαν πολυ γρήγορα και δυναμικα. Οργάνωσαν πικετς και κατέβηκαν σε απεργία ενω ταυτόχρονα ζήτησαν την υποστήριξη των συντεχνιων και των υπαλλήλων των άλλων ξενοδοχείων.

Στην απεργία πήραν μέρος μαζικα τόσο υπάλληλοι της ΠΕΟ όσο και της ΣΕΚ παρα το γεγονος ότι η αρχικη θέση της ΣΕΚ ήταν εναντίον της απεργίας, παρεξηγόντας τον ρόλο της μη ξέροντας τινος τα συμφέροντα έπρεπε να υποστηρίξει, των εργατων ή του κόμματος που ο επαρχιακος γραμματέας της ΣΕΚ υποστήριξε στην προεκλογικη εξστρατεία. Συγκινητικη ήταν επίσης η υποστήριξη προς την απερία των υπαλλήλων των άλλων ξενοδοχείων που έβλεπαν καθαρα ότι ο αγώνας των υπαλλήλων του Πάφος Μπήτς ήταν και δικος τους αγώνας και έτσι προσφέρονταν να βοηθήσουν την απεργία με κάθε μέσο δημιουργώντας ακόμα και απεργειακο ταμείο για απεργία διαρκείας σε περίπτωση που το πρόβλημα θα καθυστερούσε να λυθει.

Μέσα απο την απεργία τους οι υπάλληλοι του Παφος Μπήτς έχουν βγάλει τα συμπεράσματα τους σχετικα με τον τρόπο που αντιμετωπίζεται η εργοδοσία όταν προχωρα σε αυθέρετες ενέργειες όσον επίσης και για την ταξικη συμπαράσταση που μπορουν να ελπίζουν όταν αναλάμβαναν ένα αγώνα εναντίον της αστικης τάξης.

Νικόλας

«... με μοναδικο κίνητρο το κέρδος»

Συνέχεια απο την πρώτη

τι δεν μπορούμε να δώσουμε και λίγα απο τα πλούτη μας στους εργάτες της ένδυσης, υπόδησης, στους μηχανικους του μεταλλουργους, στους λιμενεργάτες τους τραπεζικους τους .... τους... και ρίχνουμε τους ανθρώπους στην απεργιακη πάλη διακινδυνεύοντας «τη βιομηχανικη ειρήνη που συνετέλεσε τα μέγιστα στην οικονομικη μας άνθηση»;

Τις απαντήσεις τις γνωρίζουν και τις χωνεύουν καθημερινα οι εργαζόμενοι της Κύπρου. Το υπέροχο «οικονομικο θαύμα» βασίστηκε απο τη μια στη ξένη βοήθεια κι άλλους πρόσκαιρους καὶ ασταθεις παράγοντες κι απο την άλλη στην (συμφωνία ηγεσίας των συντεχνιων - εργοδοτων - Κυβέρνησης) μείωση των μεροκαμάτων των εργαζομένων. Τα τεράστια κέρδη που συσσώρευσαν οι καπιταλίστες απ΄ αύτη την κατάσταση βοήθησαν όχι για να γίνουν νέες παραγωγικες επενδύσεις για να βάλουν την οικονομία πάνω σε στέρεη βάση και να εκσυγχρονίσουν και ν΄ αυξήσουν την παραγωγη και την παραγωγικότητα αλλα για να γεμίσουν οι ελβετικες τράπεζες. Και για να στηθει η κοινωνία της χλιδης φάτσα με φάτσα με τους παραγκόβιους και τις εργάτριες των £12 τη βδομάδα.

Για να οργιάσει το εμπόριο της γης και των διαμερισμάτων ενω κανένα σχεδον νέο ζευγάρι δεν μπορει πια ν΄ αποκτήσει δικη του στέγη κι ενω χιλιάδες πρόσφυγες ζουν ακόμα στις παράγκες ή στοιβασμένοι σ΄ ακατάλληλα υποστατικα.

Για να ξεφυτρώσουν δεκάδες μικροεπιχειρήσεις εύκολου κέρδους που άρχισαν τώρα να κλείουν η μια μετα την άλλη.

«Με μοναδικο κίνητρο το κέρδος» λοιπον, καμμια προοπτικη σταθερης ανάπτυξης και ανερχόμενου βιοτικου επιπέδου. Το 7.8% του 79 δίνει τη θέση του στο 4.3% το 80 σε ρυθμους οικονομικης ανάπτυξης - στατιστικα που δίνουν οι ίδιοι οι καπιταλίστες (Λαϊκη Τράπεζα). Ο πληθωρισμος φτάνει για πρώτη φορα σε διψήφιο αριθμο (13%) κι αναμένεται να παραμείνει εκει αν όχι ν΄ αυξηθει. Στον τομέα της ανεργίας σημειώνεται για πρώτη φορα οριακη αύξηση κι όλοι αρχίζουν να μιλουν για σοβαρη κρίση στις οικοδομες κι άλλους τομεις ενω μια μεγάλη μερίδα των επιστημόνων της Κύπρου ζουν για χρόνια στην μιζέρια της ανεργείας. Οι επενδύσεις μειώνονται, το ισοζύγιο πληρωμων γνωρίζει νέα καθίζηση.

Κι αν δεν πέφτει η αξία της Κυπριακης λίρας είναι γιατι «μας βάζου μέσα» η ξένη βοήθεια κι ο δανεισμος - που συνοδεύεται ασφαλως με εξάρτηση και πολιτικα ανταλλάγματα - ο ξενιτεμος εργατων - που συνοδεύεται με ανθρώπινη δυστυχία και κοινωνικα προβλήματα -, ο τουρισμος - πρόσκαιρος κι ασταθης παράγοντας που αυξάνει τον πληθωρισμο και καταστρέφει το περιβάλλον -, οι Αγγλικες Βάσεις, οι ΟΗΕδες, οι Λιβάνιοι πρόσφυγες κι επιχειρηματίες κλπ κλπ· παράγοντες δηλαδη που δεν εξασφαλίζουν μια σταθερη ανάπτυξη των παραγωγικων δυνάμεων κι ούτε υπόσχονται ένα συνεχες υποφερτο βιωτικο επίπεδο.

Παίζουν λοιπον με τον πόνο μας οι εκπρόσωποι του καπιταλισμου, που όταν τους συμφέρει - για να συγκρατήσουν τις εργατικες διεκδικήσεις - έχουμε οικονομικη κρίση ένω όταν θέλουν να εκθειάσουν το σύστημα του «μοναδικου κίνητρου του κέρδους» έχουμε άνθηση κι ευημερία.

Ο λόγος πέφτει στους εργαζόμενους κι ιδιαίτερα στην αριστερη βάση του ΑΚΕΛ που υποστήριξε στο πενταετες αξίωμα του προέδρου της βουλης τον θιασώτη του κέρδους Λαδα και που ετοιμάζει το 1983 στο ανώτερο αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας για άλλη μια πενταετεία τον άλλο μεγάλο θιασώτη της «ελεύθερης οικονομίας» τον κον Κυπριανου.

Δέλτα Μι.

ΕΡΕΥΝΑ:

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Πως ψήφισαν: πόλη, ύπαιθρος, πρόσφυγες, εργάτες και επαρχίες

Μέρος Β΄

Συνεχίζουμε την ανάλυση των εκλογικων αποτελεσμάτων όπως υποσχεθήκαμε στην περασμένη μας έκδοση, με μια όσο το δυνατο λεπτομερειακη εξέταση των αριθμων. Η Σοσιαλιστικη Έκφραση είναι η πρώτη εφημερίδα που αναλαμβάνει να κάμει τούτη την μελέτη, που παρουσιάζει για όλα τα κόμματα και τους πολίτες τεράστιο ενδιαφέρον. Στην προσπάθεια μας τούτη δυσκολευτήκαμε απο τη μη επίσημη ακόμα, δημοσίευση όλων των αποτελεσμάτων κατα εκλογικο κέντρο. Έτσι η μελέτη τούτη έχει γίνει με βάση τα στοιχεία που έδωσε το Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριων που καλύπτουν πάνω απο 90% των ψήφων. Το ποσοστο τούτο είναι αρκετο για να εγγυηθει μια μεγάλη ακρίβεια έτσι που να μην επηρεάζονται σχεδον καθόλου τα συμπεράσματα απο τους υπολοιπομένους ψήφους. Τούτο έχει δασταυρωθει και ελεχθει και με την αντιπαραβολη των στοιχείων που χρησιμοποιήσαμε προς τα επίσημα τελικα συγκεντρωτικα αποτελέσματα κατα επαρχία.

Ωστόσο μια παρατήρηση πρέπει να γίνει απο την αρχη. Τα αναλυτικα αποτελέσματα που δημοσιεύτηκαν, παρουσιάζουν σε πολλες περιπτώσεις πολλα λάθη: Δηλαδη η πρόσθεση των ψήφων που πήραν τα κόμματα πολλες φορες δεν δίνει το σύνολο των εγκύρων ψηφοδελτίων ή σε άλλες περιπτώσεις δίνει περισσότερα. Ετσι σε μερικες περιπτώσεις κάναμε τις αναγκαίες «διορθώσεις» με βάση την κατ΄ αναλογία κατανομη. Πιστεύουμε πως οι αρμόδιες αρχες έχουν υποχρέωση να δώσουν κάποια εξήγηση αν και για τους σκοπους της μελέτης τούτης τα αποτελέσματα δεν επηρεάζονται απο τέτοιου είδους λάθη.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Κατανομη ψηφων μεταξυ αστικων κεντρων και υπαιθρου (%)

Κομμα	Πολη	Προσφυγικοι Συνοικισμοι	Συνολο Αστικων Κεντρων	Υπαιθρος
ΑΚΕΛ	31.1	42.9	32.7	32.9
ΔΗΚΟ	19.3	18.2	19.1	20.0
ΔΗΣΥ	31.8	26.1	31.0	32.7
ΕΔΕΚ	9.2	8.4	9.1	7.1
ΑΛΛΟΙ	8.7	4.5	8.0	7.1

Οπως φαίνεται απο τα συγκεντρωτικα αποτελέσματα των επαρχιων, υπάρχουν αρκετα σοβαρες διαφορες στην εκλογικη δυναμη των κομμάτων, θα προσεγγίσουμε όμως το θέμα παράλληλα μ΄ ένα αλλο διαχωρισμο: Μεταξυ πόλης και υπαίθρου:

ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΟΣ

Ο πίνακας 1 δείχνει την παγκύπρια κατανομη μεταξυ πόλης και υπαίθρου, καθως και την ιδιαιτερότητα των συνοικισμων, οπου κατοικουν κυρίως πρόσφυγες εργάτες με τα πιο χαμηλα εισοδήματα.

Παρατηρούμε πως η εκλογικη δύναμη του ΑΚΕΛ είναι ισοζυγισμένη ανάμεσα στην πόλη και την ύπαιθρο το ΔΗΚΟ και ο Συναγερμος είναι ελαφρα πιο δυνατα στην ύπαιθρο, ενω η ΕΔΕΚ είναι αισθητα μειωμένη στην ύπαιθρο σε σύγκριση με τα αστικα κεντρα, παρ΄ όλη την έμφαση που η ηγεσία της ΕΔΕΚ έδινε και δίνει στην ύπαιθρο (π.χ. Αγροτική). Στους προσφυγικους συνοικισμους, όπου βρίσκει κανεις ένα σχεδον αμιγες τμήμα της εργατικης τάξης το ΑΚΕΛ υπερτερει κατα πολυ, ενω παρατηρείται μια σημαντική πτώση του ΔΗΣΥ κάτω απο το συνολικο του ποσοστο. Η ΕΔΕΚ βρίσκεται ελαφρως πιο πάνω απο το συνολικο της ποσοστο, ενω το ΔΗΚΟ είναι ελαφρως πιο κάτω.

Οι πίνακες 2,3,4,5,6,7 δείχνουν την κατανομη μεταξυ υπαίθρου και πόλης κατα επαρχία. Μεγάλες διαφορες παρουσιάζουν η Κερύνεια και η Πάφος απο τις υπόλοιπες επαρχίες, η πρώτη λόγω της προσφυγιας και η δεύτερη λόγω της μεγαλύτερης οικονομικης υπανάπτυξης και της μακαριακης παράδοσης. Γενικα, όμως, η ύπαιθρος δεν είναι αισθητα πιο δεξια τοποθετημένη απο τα αστικα κέντρα, όπως φυσιολογικα θα περίμενε κανεις.

Στη πόλη της Λευκωσίας το ΑΚΕΛ παρουσιάζεται αισθητα μειωμένο, ισως λόγω της ύπαρξης μεγάλης μερίδας μεσαίων στρωμάτων (π.χ. δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π.) Ο ΔΗΣΥ έχει πιο μεγάλη δύναμη στην πόλη, ενω το ίδιο συμβαίνει με την ΕΔΕΚ.

Η παραδοσιακη δύναμη στην πόλη της Λεμεσου διατηρείται, ενω ο ΔΗΣΥ είναι μειωμένος σε σύγκριση με την ύπαιθρο. Για την ΕΔΕΚ η αποτυχία στην ύπαιθρο είναι ιδιαίτερα αισθητη.

Στην Αμμόχωστο το ΑΚΕΛ και ο ΔΗΣΥ είναι περίπου ισοδύναμα με το πρώτο να προηγείται μέσα στους συνοικισμους και τους πρόσφυγες της υπαίθρου, και το δεύτερο να προηγείται στους πρόσφυγες που ζουν τώρα στις πόλεις (κυρίως κατοίκους των Βαρωσιων) και τα κοκκινοχώρια, όπως αναμενόταν. Αξιοσημείωτη, λοιπον, είναι η απήχηση του ΔΗΣΥ στους κατοίκους των Βαρωσιων, λόγω της προπαγάνδας περι επιστροφης κτλ.

Στη Λάρνακα και τα δυο μεγάλα κόμματα είναι πιο ισχυρα στα χωρια, ενω το ΔΗΚΟ είναι μειωμένο. Η ΕΔΕΚ έχει περίπου ίση δύναμη και στην πόλη και την ύπαιθρο και ανατρέπει την ομοιομορφη τάση που υπάρχει στις αλλες επαρχίες. Τούτο οφείλεται στους εξαιρετικα πολλους ψήφους που έδωσαν τα Λεύκαρα (γενέτειρα του Β. Λυσσαρίδη) στην ΕΔΕΚ, ανατρέποντας έτσι την «υπεροχη» της πόλης.

Στην Πάφο το ΑΚΕΛ είναι πιο δυνατο στα χωρια (κάτι που ίσως μπορει ν΄ αποδοθει στην φτώχεια της υπαίθρου στη Πάφο). Επίσης πολυ πιο δυνατο στην ύπαιθρο είναι το ΔΗΚΟ (Μακαριακη παράδοση). Ο ΔΗΣΥ έχει περίπου ομοιόμορφα ποσοστα, ενω η ΕΔΕΚ είναι πολυ πιο αδύνατη στα χωρια.

Η Κερύνεια παρουσιάζει το ΔΗΣΥ σαν το μεγαλύτερο κόμμα στις πόλεις, ίσως γιατι οι κάτοικοι των πόλεων προέρχονται απο τα πιο πλούσια στρώματα των Κερυνιωτων. Το ΑΚΕΛ είναι πολυ πιο ισχυρο στους προσφυγικους συνοικισμους και την ύπαιθρο. Η ΕΔΕΚ πιο δυνατη στα αστικα κέντρα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Λευκωσιας (%)

Κομμα	Πολη	Υπαιθρος	Προσφυγες
ΑΚΕΛ	25.6	31.6	36.7
ΔΗΚΟ	18.6	19.9	21.7
ΔΗΣΥ	34.6	32.6	23.4
ΕΔΕΚ	11.3	9.7	11.6
ΑΛΛΟΙ	9.9	6.2	6.6

Οι προσφυγες δινονται ξεχωριστα και δεν περιλαμβανονται στις δυο πρωτες στηλες.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Λεμεσου (%)

Κομμα	Πολη	Υπαιθρος
ΑΚΕΛ	38.7	32.2
ΔΗΚΟ	20.0	23.8
ΔΗΣΥ	27.5	33.6
ΕΔΕΚ	7.3	5.2
ΑΛΛΟΙ	6.5	5.2

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ο πίνακας 8 δείχνει τη συγκεντρωτικη εικόνα.

Ανάμεσα στον προσφυγικο κόσμο προηγείται κατα πολυ το ΑΚΕΛ, ενω ο ΔΗΣΥ βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με το παγκύπριο του ποσοστο. Το ίδιο συμβαίνει με το ΔΗΚΟ, ενω η ΕΔΕΚ περιορίστηκε απροσδόκητα χαμηλα στο 6.5%. Η δύναμη του ΔΗΣΥ προέρχεται κύρια απο την επαρχία Αμμοχώστου και ιδιαίτερα απο τους κατοίκους των Βαρωσιων. Το ΑΚΕΛ υπερτερει στην Κερύνεια, Μόρφου και πρόσφυγες συνοικισμων απο την Αμμόχωστο, ενω η δυναμη της ΕΔΕΚ παρατηρείται στην Κερύνεια και τη Μόρφου. Η εκλογικη αποτυχία της ΕΔΕΚ μέσα στον προσφυγικο κόσμο της Αμμοχώστου είναι σαφης.

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Ο πίνακας 9 φτιάχτηκε απο διάφορες εργατικες συνοικίες της Λευκωσίας και της Λεμεσου καθως και απο τους προσφυγικους συνοικισμους. Παρ΄ όλο που οι συνοικίες δεν κατοικούνται αμιγως απο εργάτες, δίνουν πιστεύουμε μια ένδειξη των εκλογικων προτιμήσεων της εργατικης τάξεις. Η δεξια παρουσιάζεται αισθητα μειωμένη μέσα στον εργατικο χώρο, ενω η δύναμη της αριστερας ΑΚΕΛ—ΕΔΕΚ βρίσκεται στο επίπεδο του 50%, σε σύγκριση με 41% που είναι η παγκύπρια τους εκλογικη δύναμη.

ΚΥΡΙΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

1) Συνολικα δεν υπάρχει μεγάλη διαφορα μεταξυ αστικων κέντρων και υπαίθρου, παρ΄ όλο που διαφορες παρατηρούνται πάνω σε επίπεδο επαρχιακων.

Η ΕΔΕΚ ζήμιωσε κι ιδαίτερα απο την ύπαιθρο.

2) Οι πρόσφυγες δείχνουν μεγαλύτερη προτίμηση στα κόμματα της αριστερας (44%) απ΄ ότι δειχνει η υπόλοιπη Κύπρος. Μέσα στους συνοικισμους τα αριστερα κόμματα παρουσιάζουν απόλυτη πλειοψηφία (51%). Υπάρχουν μεγάλες διαφορες στον τρόπο που ψήφισαν οι πρόσφυγες Αμμοχώστου απο τους υπόλοιπους πρόσφυγες. Απροσδόκητα χαμηλη είναι η συνολικη δύναμη της ΕΔΕΚ μέσα στον προσφυγικο κόσμο (κύρια της επαρχίας Αμμοχώστου).

3) Οι παραδοσιακες εργατικες συνοικίες και προσφυγικοι συνοικισμοι αυξάνουν επίσης αισθητα τη δύναμη της αριστερας.

Ηφαιστος
Ε.Α.Μ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Αμμοχωστου (%)

Κομμα	Εκτοπισμενοι: Διαμενοντες τωρα σε πολη	Εκτοπισμενοι: Συνοικισμοι	Εκτοπισμενοι: Διαμενοντες τωρα σε χωριο	Ελευθερες Περιοχες (Μη προσφυγες)
ΑΚΕΛ	33.9	46.0	40.9	36.8
ΔΗΚΟ	16.7	13.3	14.7	13.8
ΔΗΣΥ	39.1	34.1	37.7	42.9
ΕΔΕΚ	4.8	3.7	3.3	2.8
ΑΛΛΟΙ	5.4	2.8	3.4	3.7

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Λαρνακας (%)

Κομμα	Πολη	Υπαιθρος
ΑΚΕΛ	33.4	38.7
ΔΗΚΟ	17.1	14.0
ΔΗΣΥ	31.8	34.4
ΕΔΕΚ	8.1	8.2
ΑΛΛΟΙ	9.5	8.3

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Παφου (%)

Κομμα	Πολη	Υπαιθρος
ΑΚΕΛ	16.5	21.9
ΔΗΚΟ	22.0	28.7
ΔΗΣΥ	21.5	19.7
ΕΔΕΚ	16.5	10.0
ΑΛΛΟΙ	23.4	19.7

ΠΙΝΑΚΑΣ 7

Κατανομη ψηφων μεταξυ πολης και υπαιθρου στην Εκλογικη περιφερεια Κερυνειας (%)

Κομμα	Διαμενοντες τωρα σε πολεις	Προσφυγικοι συνοικισμοι	Διαμενοντες τωρα σε χωρια
ΑΚΕΛ	26.4	43.6	37.0
ΔΗΚΟ	27.5	24.9	24.6
ΔΗΣΥ	29.3	16.8	25.3
ΕΔΕΚ	10.8	10.8	8.4
ΑΛΛΟΙ	6.0	3.9	4.7

ΠΙΝΑΚΑΣ 8

Κατανομη ψηφων εκτοπισμενων Παγκυπρια (%)

ΑΚΕΛ	37.8
ΔΗΚΟ	19.0
ΔΗΣΥ	32.1
ΕΔΕΚ	6.5
ΑΛΛΟΙ	4.7

ΠΙΝΑΚΑΣ 9

Κατανομη ψηφων στις Εργατικες συνοικιες Λευκωσιας και Λεμεσου και στους προσφυγικους συνοικισμους (%)

ΑΚΕΛ	41.7
ΔΗΚΟ	17.4
ΔΗΣΥ	25.8
ΕΔΕΚ	8.6
ΑΛΛΟΙ	6.5

1981
Βουλευτικες
Εκλογες

ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Και μια απλουστευμένη κριτικη

Συνεχίζουμε σήμερα τη συζήτηση γύρω απο την κριτικη του εκλογικου προγράμματος του Σ.Κ. ΕΔΕΚ που εγκαινιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο παραθέτοντας τις απόψεις του σ. Πάμπου. Επαναλαμβάνουμε πως οι στήλες αυτες είναι ανοικτες σε οποιεσδήποτε απόψεις ανεξάρτητα αν συμφωνει μ΄ αυτες η Συνταχτικη επιτροπη που επιφυλάσσεται να απαντήσει αργότερα στις θέσεις με τις οποίες διαφωνει.

Εξω απο το σπίτι του κρεμμασμένου όλοι μιλουν για το σκοινι.

Ετσι η κριτικη που εγκαινιασε η «Σ.Ε.» στο εκλογικο πρόγραμμα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ είναι εύκολη υπόθεση που κινδυνεύει να περιπέσει σε υπεραπλουστεύσεις όπως η κριτικη του σ. Πέτρου.

Ο σ. Πέτρος επιχειρει να ανατρέψει τη θέση της ΕΔΕΚ πως στόχος των Τούρκων είναι η ολικη κατάληψη της Κύπρου. Δεν είναι λέει αυτο, αλλα η διπλη ένωση ή η διχοτόμηση. Αν υπάρχει μια αδυναμία εδω στο εκλογικο πρόγραμμα της ΕΔΕΚ είναι στο ότι δεν διασαφηνίζει πως η εισβολη και η κατοχη εξυπηρετει βασικα τον τούρκικο επεκτατισμο που θέλει την κατάληψη όλης της Κύπρου και ότι ο ιμπεριαλισμος συνεργει σ΄ αυτη την κατάσταση λόγω της σημασίας της Τουρκίας και των ιδιαιτέρων συμφερόντων του. Οι λόγοι που άναφέρει ο σύντροφος θέλοντας να μας πείσει πως δε θέλουν οι Τούρκοι την ολικη κατάληψη της Κύπρου είναι νομίζω αφέλειες ή υπαρκτοι αλλα δυνάμενοι να εξουδετερωθουν. Είναι αφέλεια να λέμε πως χάνουν τις βάσεις μια και θα χρησιμοποιουν πλέον όλη την Κύπρο σα βάση, είναι αφέλεια να λέμε πως θα έχουν προβλήματα με τους Ε/Κύπριους μια και όσοι δεν προλάβουμε να φύγουμε στην Αθήνα θα μας εξοντώσουν μαζικα (π.χ. Αρμενία) ή σταδιακα (π.χ. Κων/πολη). Ειναι πολυ εύκολο στους Τούρκους να βρουν ένα πρόσχημα να πάρουν όλη την Κύπρο φτάνει οι Ε/Κύπριοι να αποδεκτουν ένα προβληματικο καθεστως διζωνικης που σε κάποια φάση θα δώσει μέσα απο τις αντιφάσεις του (κυρίως την αντιπαράθεση Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων αφεντικων) το πρόσχημα (που αμφισβητει ο σύντροφος) στην Τουρκία. Οσο για την αντίδραση του Ελληνικου λαου και τον κίνδυνο διάσπασης της Ν.Α. πτέρυγας του ΝΑΤΟ και ανατροπης του ελληνικου κοινωνικου καθεστώτος σωστα τονίζει η ΕΔΕΚ πως η σημερινη διαδιακασία αποδιεθνοποίησης ίσως μειώσει ακόμα και το ενδιαφέρον των ομοεθνων μας Ελλήνων απέναντι στην καταστροφη μας.

Γεννιέται το ερώτημα γιατι η Τουρκία δεν προχωρει στην εφαρμογη της ολικης κατάληψης σήμερα αφου δεν ισχύουν οι λόγοι που αναφέραμε πιο πάνω; Εδω ας επισημάνουμε μια ασάφεια του προγράμματος απέναντι ό αυτο το ζήτημα. Κατα τη γνώμη μου οι δυσκολίες (προσωρινες) για τους Τούρκους προκύπτου απ΄ την μη ολοκλήρωση (ακόμα) της αναγνώρισης κρατικης οντότητας στα κατεχόμενα και στην ανισορροπία που επικρατει στην Τουρκία (κίνδυνος επανάστασης, ή ισλαμισμου). Ισως γι΄ αυτο Ισραηλίτες κι Αμερικανοι δε δίνουν το πράσινο φως ακόμα.

Ασφαλως τα μέτρα που προτείνει η ΕΔΕΚ είναι συντυρητικα και απέχουν απο τη δημιουργία ενος μετώπου εθνικης σωτηρίας, σε στυλ ΕΑΜ ας πούμε. Η αστικη τάξη πρέπει να απομονωθει και να κτυπηθει σαν **προδοτικη** τάξη, η λαϊκη πολιτοφυλακη να είναι δημοκρατικη κι όχι κρατικη, να είναι επίσης πλατεια απ΄ τα 5 χρόνια ως τα 50 όπως στους Παλαιστίνιους και οι αντιδραστικες δομες πρέπει να αρχίσουν να εξαλείφονται (στην εκπαίδευση, στην προσωπικη ζωη, στην αυτοδιοίκηση, στο συνδιακαλισμο κ.λ.π) Τη λύση δε θα τη δώσει η εμμονη της ΕΔΕΚ στην συμφωνία Μακαρίου-Ντενκτας που ουσιαστικα είναι **προστάδιο** της διζωνικης (προτάσεις επι χάρτου, διαχωριστικη γραμμη), ούτε η εμμονη σε ουσιαστικες συνομιλίες που δε θα γίνουν ποτε. Αυτα είναι προσθήκες που μπήκαν για να ζώσουν το κόμμα με το μανδύα της μετριοπάθειας.

Ο σύντροφος Πέτρος νομίζει πως αρκουν 5 κόκκινες σημαίες για να βάλουν «απο τη μια τα εκατομμύρια των τούρκων εργαζομένων στο πλευρο των 500 χιλιάδων κυπρίων Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων αντιπαραθέτοντας τους με τις μερικες χιλιάδες των Τούρκων και των Ε/Κ και Τ/Κ κεφαλαιοκρατων» ή άλλου πως οι Τουρκοκύπριοι θα δημιουργήσουν Λαϊκη Πολιτοφυλακη για να διώξουν τα τουρκικα στρατεύματα κατοχης. Βολονταριμοι της κακιας ώρας και υπεραπλουστεύσεις! Εχουμε κατοχη και πρέπει να διεξάγουμε εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα με κυρίαρχη τάξη τους εργάτες και τους αγρότες. Δέχονται οι Τ/Κ σύντροφοι ένα κοινο αγώνα **προπαντος αντικατοχικο**; αν όχι τότε πρέπει να προχωρήσουμε και χωρις το κοινο μέτωπο.

Κεντρικη ιδέα της πολιτικης της ΕΔΕΚ αποτελει ο διαχωρισμος ενδοτικων (με διαφορετικες κοσμοαντιλήψεις) και αγανιστων. Είναι ή όχι ο Κυπριανου, ο Κληρίδης κι ο Παπαϊωάννου ενδοτικοι; Κι αν ο Παπαϊωάννου είναι ενδοτικος, αν η γραμμη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ είναι ενδοτικη και καταστροφικη που θα βρεθει ένα κοινο σημείο συγκλίσεως για ένα μίνιμουμ κοινο πρόγραμμα στο εθνικο; Αυτο το σκόπελο τον αντιπαρέρχεται ο σύντροφος.

Εχει δίκαιο, νομίζω ο σ. Πέτρος να κριτικάρει το οικονομικο πρόγραμμα της ΕΔΕΚ που είναι αμφίβολο αν θα ικανοποιούσε στο τέλος τις λαϊκες μάζες. Τέτοιο πρόγραμμα έχει και τό ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα. Εκει όμως η αποτελεσματικότητα του αμφισβητείται με αναλύσεις και στοιχεία. Για παράδειγμα ποια είναι τα άλλα ολιγοπώλια που πρέπει να εθνικοποιηθουν και πως θα γίνει αυτο; Ή με ποιο τρόπο θα γίνει η εθνικοποίηση των τραπεζων και των ασφαλιστικων εταιρειων;

Πιστεύω πως σε γενικες γραμμες το πρόγραμμα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ πιάνει σωστα το Κυπριακο. Είναι έκδηλο το ερώτημα γιατι απότυχε η ΕΔΕΚ. **Μήπως φόβισε τις μάζες;** Αντίθετα πιστεύω πως δεν έπεισε τις μάζες. Ενω μιλούσε για εθνικοαπελευθερωτικο αγώνα ανεχόταν την κυβέρνηση Κυπριανου για κάμποσα χρόνια, είχε μπει στα πλαίσια της αστικης νομιμότητας με τη γενικη σημασία του όρου και λειτουργικα ταυτίστηκε εν μέρει με το κατεστημένο. Αφησε με το θεμελειώδες λάθος της σύμπραξης του 1976 την αντιπολίτευση στο Συναγερμο. Αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει το 32% του ΔΗΣΥ σα φασίστες ενω απο κει θα μπορούσαν να ξεπηδήσουν τα πιο αγωνιστικα εθνικοαπελευθερωτικα στοιχεία, άφησε την εργατικη τάξη οικόπεδο στο ΑΚΕΛ, δεν έκανε ούτε μια διαδήλωση για να πείσει πως δεν είναι μόνο λόγια, μίλησε και μιλα για το Μέτωπο Εθνικης Σωτηρίας που είναι ανύπαρκτο ή συνώνυμο απλως της λέξης ΕΔΕΚ, μπήκε στα παρασκήνια των πολιτικων επιρροων και πιέσεων και υποβάθμισε την ταξικη πάλη, κινήθηκε στο χώρο του κέντρου, απόβαλε τους διαφωνούντες απ΄ τις τάξεις της και «μαλάκωσε» τη γραμμη της οδυνηρα και έντονα σίγουρη για ένα 20-25%. Πήρε 8%!.

Κι όμως για όσους αναγνωρίζουν την ύπαρξη της Κατοχης, τον κίνδυνο βιολογικου αφάνισμου του κυπριακου Ελληνισμου, την αναγκαιότητα της ταξικης πάλης στο ταξικο και το απελευθερωτικο επίπεδο πιστεύω πως η ΕΔΕΚ, με τις αντιφάσεις της, τουλάχιστο θεωρητικα βρίσκεται κάπου κοντα τους εφόσο δεν υπάρχει άλλη συγκροτημένη μαζικη δύναμη να τους εκφράζει.

Πάμπος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΑΡ. ΠΤΕΡΥΓΑΣ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Συνέχεια απο την πρώτη

το προσθέσει κανεις το γεγονος ότι οι σκληροπυρηνικοι του ΔΗΣΥ κατάφεραν με τους σταυρους προτίμησης ν΄ ανατρέψουν την επίσημη σειρα των υποψηφίων παρα τις έντονες προσπάθειες της ηγεσίας τους μπορει εύκολα να εντοπίσει τους κινδύνους που επιφυλάσσει το όχι πολυ μακρυνο μέλλον.

8. Αυτες οι εξελίξεις δεν ήταν δύσκολο να προβλεφτουν και ν΄ αντιμετωπιστουν έγκαιρα απο την αριτερα. Στελέχη που σήμερα βρίσκονται στην Αριστερη πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ πρόβλεψαν την άνοδο της δύναμης του Συναγερμου πριν ακόμα τις βουλευτικες εκλογες του 1976 και προειδοποίησαν την ηγεσία του κόμματος για τον κίνδυνο μιας εκλογικης συνεργασίας με το κόμμα του Κυπριανου.

9. Η μετεκλογικη αντίδραση των κομμάτων της αριστερας δεν φαίνεται δυστυχως να πιάνει την ουσία του προβλήματος. Το ΑΚΕΛ, μετα την αποτυχία του να αντικαστήσει τον Κυπριανου με κάποιο άλλο «κεντρώο» σχήμα, επιστρεφει ξανα στην ίδια άγονη πολιτικη της συνεργασίας με την δεξια κυβέρνηση του ΔΗΚΟ. Η ηγεσία της ΕΔΕΚ, ξαφναισμένη και συγχισμένη ακόμα απο την εκλογικη της αποτυχία, ακολουθει μια εξαλλη σεχταριστικη πολιτικη που την απομονώνει ακόμα περισσότερο απο τις μάζες.

10. Αντίθετα με τους ηγέτες της αριστερας, οι αριστερες μάζες έχουν συνειδητοποιήσει πολυ έντονα τους κινδύνους που παραμονεύουν με τη μορφη της Συναγερμικης επέλασης και αισθάνονται έντονα την ανάγκη σύσπειρωσης της αριστερας και της ρήξης με την δεξια σε οποιαδήποτε μορφη. Αυτο το αίσθημα καταστρέφουν εγκληματικα οι ηγεσίες των αριστερων κομμάτων με την χωρις αρχες διαμάχη της και την επιμονη τους να αρνούνται την πραγματικότητα της σχεδον ολοκληρωτικης ταξικης πόλωσης της Κυπριακης κοινωνίας.

ΙΙ ΑΝΑΛΥΣΗ

11. Η ταξικη πόλωση δεν είναι τυχαίο γεγονος. Εχει τις ρίζες της στην εξέλιξη του Κυπριακου καπιταλισμου και στην αδυναμία του να λύσει τα προβλήματα της Κυπριακης κοινωνίας. Μετα απο σκληρες υποχωρήσεις της εργατικης τάξης «για να στηριχτει η οικονομία» μετα την είσβολη οι Κύπριοι εργαζόμενοι είδαν το «οικονομικο θαύμα» να εξατμίζεται, να μετατρέπεται σε «υπερθέρμανση της οικονομίας» και να οδηγει μπροστα στο φάσμα μιας νέας κρίσης με ψηλα ποσοστα πληθωρισμου και ανεργίας. Επιπρόσθετα μια σειρα απο οικονομικα σκάνδαλα (ΞΕΚΤΕ, Συνεργατισμος) κλονίζουν την εμπιστοσύνη του Λαου στην ικανότητα της Κυβέρνησης να λύσει τα οικονομικα προβλήματα του τόπου.

12. Την ίδια ανικανότητα παρουσιάζει η Κυβέρνηση και σ΄ ότι αφορα τη λύση του Κυπριακου. Αφου δοκιμάστηκε κάθε μέθοδος απο την σκληρη αδιαλλαξία μέχρι την πλήρη υποχωρητικότητα δεν βρισκόμαστε ούτε ένα βήμα πιο κοντα στην επιτυχία των ενδοκυπριακων συνομιλιων. Θα χρειαστει ακόμα αρκετος χρόνος μέχρι να χωνέψουν οι Κύπριοι αστοι πως τίποτε λιγώτερο απο την πλήρη διχοτόμηση δεν προκειται να ικανοποιήσει τον Ντενκτας.

13. Η γενικη αποτυχία της Κυβερνήσης σπρώχνει τις μάζες σε αναζήτηση νέων λύσεων. Οι αριστερες μάζες συσπειρώνονται γύρω απο τα παραδοσιακα τους κόμματα και σπρώχνουν για αυτόνομη πολιτικη ενω οι δεξιες βρίσκουν άλλοθι στο γεγονος ότι ο Συναγερμος βρίσκεται στην αντιπολίτευση, άρα δεν ευθύνεται για την κατάσταση, ενω στη Κυβέρνηση βρίσκονται άνθρωποι που υποστηρίζονται απο την αριστερα. Η επανάσταση και ο φασισμος, ακόμα σε εμβρυώδικη μορφη, συγκεντρώνουν τις δυνάμεις τους για τη σύγκρουση χωρις καλα καλα να συνειδητοποιουν την τελικη λογικη της διαδικασίας. Μιας διαδικασίας που αποτελει τον φυσιολογικο καρπο της κοινωνικης και οικονομικης κρίσης.

14. Το γεγονος ότι το ΑΚΕΛ κατάφερε ν΄ αναδεχτει «πρώτο κόμμα» συγκαλύπτει το ότι, αν δεν έχει μεωθει, η δύναμη του δεν έχει παρουσιάσει καμμία σημαντικη άνοδο. Οταν το κύρος του βρισκόταν στα χαμηλότερα επίπεδα του, την περιοδο της δημιουργίας της Κυπριακης Δημοκρατίας, κατάφερε να δώσει στον Ι. Κληρίδη ένα ποσοστο 30% ενάντια στον ίδιο τον Μακάριο. Απο τότε η εργατικη τάξη έχει αυξηθει σημαντικα και όμως η εκλογικη δύναμη του ΑΚΕΛ παραμένει στα ίδια επίπεδα. Στη πραγματικότητα το πιο πιθανο είναι ότι η δύναμη του ΑΚΕΛ αυξήθηκε στο ενδιάμεσο για να χαθει και πάλι απο την έλλειψη πειστικης πολιτικης που να οδηγει την εργατικη τάξη έξω απο το αδιέξοδο που βρίσκεται.

15. Μια πειστικη ενολλαχτικη γραμμη απέτυχε να προσφέρει η ΕΔΕΚ. Οι μάζες που στράφηκαν προς την ΕΔΕΚ μέσα σε μια περιοδο έντονης αγωνιστικότητας πρόσβλεπαν σε μια αγωνιστικη καθοδήγηση απο το κόμμα. Απο την στιγμη που η ΕΔΕΚ δέχτηκε την υποχωρητικη ταχτικη του Μακαρίου όταν επέστρεψε, απο την στιγμη που συμβιβάστηκε με τη «συμμαχία των πατριωτικων δυνάμεων» έπαψε ν΄ αποτελεί μια αγωνιστικη έπαλξη με αποτέλεσμα να μην μπορέσει να συγκρατήσει αυτες τις μάζες.

16. Αντι να πιάσει τον σφυγμο του κόσμου που στρεφόταν προς την ΕΔΕΚ και να προωθήσει τις αγωνιστικες της θέσεις η ηγεσία του κόμματος προσπάθησε να γίνει «πιο πλατεια» αποδεχτη παραμερίζοντας ουσιαστικα τα ταξικα συνθήματα και περιορίστηκε στην εθνικη συνθηματολόγηση. Οι εσωτερικες αντιδράσεις σ΄ αυτη την ολέθρια πολιτικη οδήγησαν στις αποβολες και τους διωγμους των αριστερων στελεχων του κόμματος μειώνοντας έτσι τόσο την ικανότητα του για δράση όσο και την πιστευτότητα του κόμματος στις πλατειες μάζες.

17. Η μόνη πολιτικη που θα μπορούσε να αντιπαραταχτει αποτελεσματικα με τον Κληρίδη ηταν μια αυστηρα ταξικη πολιτικη με στόχο το ενιαίο μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων ενάντια στο ίδιο το σύστημα. Ενότητα των Ε/Κ αριστερων κομμάτων προσέγγιση των Τ/Κ αριστερων κομμάτων και η επίτευξη ενος κοινου αντιιμπεριαλιστικου προγράμματος που να οδηγει σε μια λεύτερη Σοσιαλιστικη Κύπρο. Μια τέτοια πολιτικη θα έδειχνε στις μάζες τη μέθοδο-ανατροπης του σημερινου «δυσμενους» ισοζυγίου και θα στερούσε απο τον συναγερμο το μονοπώλιο του «ρεαλισμου». Τότε πραγματικα θα αντιπαρατασσόταν ο «ρεαλισμος της υποταγης» με τον «αγωνιστικο ρεαλισμο». Οπως έχουν τα πράγματα η πολιτικη της ΕΔΕΚ δεν φαίνεται καθόλου πειστικη για το πλατυ κοινο η πολιτικη της ΕΔΕΚ θεωρήθηκε απο τις μάζες σαν ένα ουτοπικο ονειροπόλημα με αποτέλεσμα το 8%.

ΙΙΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

18. Αιμχαλωτισμένη μέσα στη λογικη του κοινοβουλευτισμου η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν μπορει να δει σήμερα άλλη διέξοδο απο την συμμαχία με την Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του Συναγερμου. Αυτο το γεγονος θα καθωρίσει σε μεγάλο βαθμο τις εξελίξεις στα επόμενα χρόνια.

19. Η πολιτικη της Κυβέρνησης Κυπριανου δεν πρόκειται να διαφοροποιηθει σημαντικα. Αντίθετα μέσα στις ολοένα και πιο δύσκολες οικονομικες συνθήκες η τάση της για χτύπημα του βιωτικου επιπέδου των εργαζομένων θα ενταθει. Σ΄ αυτη την πολιτικη, το ΑΚΕΛ θα βρεθει αναγκασμένο να γίνει συνεργος με συνεχως αυξανόμενες αντιδράσεις απο τα μέλη και τους οπαδους του.

20. Αυτες οι αντιδράσεις θα αναγκάσουν το ΑΚΕΛ να παίρνει συνεχως μεγαλύτερο μέρος στον καθωρισμο της πολιτικης της Κυβέρνησης με αποτέλεσμα να κινούνται οι πιο δεξιες μάζες του Κυπριανου προς τον Συναγερμο. Μέσα στο διάστημα μέχρι τις προεδρικες εκλογες ο Κυπριανου δεν θα εκπροσωπει σχεδον τίποτε εκτος απο τον εαυτο του. Θα αποτελεί όμως τον φρουρο του συστήματος και θα εμποδίσει οποιαδήποτε μέτρα το θέτουν σε κίνδυνο.

21. Μέσα σε μια περιοδο συμμετοχης, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο του ΑΚΕΛ στη διακυβέρνηση της Κύπρου πάνω σε αυστηρα καπιταλιστικη βάση είναι επόμενο πως οι εργατικες μάζες θα απογοητεύονται γιατι κανένα πρόβλημα, κοινωνικο ή εθνικο, δεν θα μπορει να λυθει.

22. Η ΕΔΕΚ θα μπορούσε να παίξει ένα σημαντικο ρόλο σ΄ αυτη την περιοδο. Όμως η σεχταριστικη στάση της ηγεσίας της απέναντι στο ΑΚΕΛ δίνει την ευκαιρία στην Ακελικη Γραφειοκρατία να συσπειρώσει τους οπαδους της και να εμποδίσει τη διακίνηση ιδεών. Επίσης η εθνικιστικη της τοποθέτηση δεν προσφέρει προοπτικες για μια σωστη λύση του Κυπριακου.

23. Με την αδυναμία των αριστερων κομμάτων να καθοδηγεισουν το λαο ο κίνδυνος της επικράτησης του Κληρίδη γίνεται ουσιαστικος. Αυτη η επικράτηση είναι για την ώρα τουλάχιστον αδύνατη με δημοκρατικες διαδικασίες. Μια περιοδος με πιθανότητα ανώμαλων εξελίξεων δεν βρίσκεται πολυ μακρυα.

IV ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

24. Η Αριστερη πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ πιστεύει πως σήμερα επείγει περισσότερο απο κάθε άλλη φορα η ενότητα της αριστερας για την αντιμετώπιση του Συναγερμου, την άμυνα της εργατικης τάξης και των επανατοποθέτηση του «εθνικου» θέματος στο στόχο της ταξικης συνεργασίας Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων ενάντια στην κατοχη και την εκμετάλλευση.

25. Η σημερινη Κ.Ε. του Σ.Κ. ΕΔΕΚ έχει αποτύχει σε όλους τους τομεις. Αφου σπατάλησε το 90% του χρόνου της στο κυνηγητο των μαρξιστων μέσα στο κόμμα οδήγησε την ΕΔΕΚ σε μια θλιβερη εκλογικη ήττα. Η Αριστερη Πτέρυγα τον καλεί να παραιτηθει και να προκυρήξει νέο συνέδριο του κόμματος αφου πρώτα ακυρώσει όλες ανεξαίρετα τις διαγραφες που έγιναν στη θητεία της.

26. Το συνέδριο πρέπει να είναι ανοικτο για όλα τα μέλη του κόμματος ώστε να δοθει η ευκαιρία να ακουστουν και να συζητηθουν όλες οι απόψεις. Επίσης πρέπει να διασφαλιστουν οι δημοκρατικες διαδικασίες και το δικαίωμα της διαφωνίας.

27. Επιβάλλεται άμεσα να συζητηθει η θέση της Αριστερας πτέρυγας για την ενότητα της αριστερας και το μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για μια Κύπρο λεύτερη σοσιαλιστικη. Η Αριστερη πτέρυγα πιστεύει πως η προώθηση αυτων των θέσεων αποτελει τη μόνο διέξοδο για την ΕΔΕΚ και το εργατικο κίνημα γενικότερα.

Συνέχεια στην 7η

«ΝΟΥΒΟΡΔΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Απάντηση Ροδίτη στο Σάββα Παύλου

Συνέχεια απο το φύλλο 107

Στη συνέχεια επιδίδεται στην απαρίθμηση των διαφόρων κατηγοριων μικροαστων. Κι ενω αναφέρεται πρώτα στους βιοτέχνες, μικροεπιχειρηματίες και μικροεμπόρους που αγνοουν, μας πληροφορει, τον συνδικαλισμο (βασικο στοιχείο της τρωτότητας τους απέναντι στο φασισμο), συνεχίζει την απαρίθμηση με τους μισθωτους εμποροϋπάλληλους, υπάλληλους τραπεζων, ασφαλιστικων οργανισμων, γραφείων πώλησης, διαφήμισης, καθως και τους υπαλλήλους των «υπηρεσιων», τους δημόσιους υπάλληλους και τους υπάλληλους διαφόρων κρατικων μηχανισμων. Αυτοι όλοι βέβαια γνωρίζουν πολυ καλα τον συνδικαλισμο και ας αποφεύγει να τον αναφέρει ο κ. Παύλου. Και οι περισσότεροι απο αυτους πάλι δεν υπήρξαν βεβαίως υποστηριχτες του «φασισμου» στην Κύπρο. Το οικοδόμημα του κ. Παύλου αρχίζει απο την αρχη να μη στέκει και πολυ καλα. Ενα σωρο ερωτήματα έχουν κάθε δικαίωμα ν' ανακόψουν την πορεία του. Τα ανασύρουμε απο όπου και να τα καταχώνιασε και τα παραθέτουμε: Αν πράγματι υπήρξε άνθιση του φασισμου στην Κύπρο, πως όλοι αυτοι οι μικροαστοι δεν τον υποστήριξαν;

Γιατι όταν λέμε πως ραχοκοκαλια του φασισμου είναι η μικροαστικη τάξη πρέπει να το βλέπουμε κι όλας. Απο την άλλη ξέρουμε όλοι καλα πως η βασικη υποστήριξη της ΕΟΚΑ Β στην Κύπρο βρισκόταν στην ύπαιθρο και όχι στις πόλεις. Δεν πρόκειται δηλαδη για μικροαστους αλλα για αγρότες. Είναι έξάλλου γνωστο πως ο φασισμος σκοπεύει στην επίτευξη του μονοκομματισμου, στο μονοπώλιο της εξουσίας και αποβλέπει σ' ένα και μόνο χαρισματικο ηγέτη με δικτατορικες και πολυπλόκαμες εξουσίες. Απ' ότι ξέρουμε οι παρατάξεις που υποστήριξαν όλα τούτα στην Κύπρο δεν ήταν φασιστικες. Εξάλλου ο ίδιος ο Σ. Παύλου μας λέει πως οι μικροαστοι «λατρεύουν το κράτος το οποίο θεωρουν υπερταξικο και ουδέτερο». Με ποιο τρόπο η ΕΟΚΑ Β λάτρευε το κράτος μου είναι αδύνατο να καταλάβω και διερωτούμαι μήπως τελικα πρέπει να παραδεχτούμε πράγματι την ύπαρξη κάποιου είδους φασισμου στην Κύπρο αλλα να την αναζητήσουμε αλλου.

Ξαφνικα ο κ. Παύλου εγκαταλείπει τους συγραφεις που εντοπίζουν τη γένεση του φασισμου στην μικροαστικη τάξη και με τη μεγαλύτερη φυσικότητα μας λέει: «Φυσικα στην Κύπρο «η φασιστικη» ενδυνάμωση πριν και μετα το πραξικόπημα του 74 δεν οφείλεται σε ενδογενεις κοινωνικες εξελίξεις» (στην ύπαρξη δηλαδη μικροαστικης τάξης). Η μικροαστικη τάξη απλως υποστήριξε «μια κίνηση προγεφυρωματικη που πρακτόρευε ξένα συμφέροντα» την οποία αποφασίζει ν' αποκαλέσει φασιστικη. Συμπεραίνουμε πως αυτο που εκάστοτε αποφασίζει να υποστηρίξει η ταλαίπωρη μικροαστικη τάξη, ό,τι και νάναι, βαπτίζεται αυτοστιγμη «Φασισμος». Στη φασιστικοποίηση αυτη συνέβαλε η παραδοσιακη αριστερα, συνεχίζει, γιατι αφου απουσίασε απο τον απελευθερωτικο, αντιϊμπεριαλιστικο αγώνα του 55—59, επέτρεψε την εκμετάλλευση των συνθημάτων της Ενωσης και Αυτοδιάθεσης απο φασιστικες καταστάσεις. Οι φασίστες λοιπον προϋπήρχαν και τη δεδομένη στιγμη εγκολπώθηκαν ορισμένα συνθήματα με σκοπο να καταλάβουν την εξουσία. Σκοπος του Γρίβα ήταν αρχικα ν' αρπάξει την εξουσία απο τους Αγγλους, του την άρπαξε όμως ο Μακάριος και βάλθηκε ύστερα να την αρπάξει απο τον Μακάριο. Κάπως έτσι πρέπει να βλέπει τα πράγματα ο Σάββας Παύλου. Δεν περνα ούτε προς στιγμη απο το μυαλο του η εκδοχη της ύπαρξης μιας πικραμένης μερίδας του λαου που δεν θέλησε απο συναισθηματισμο και γνήσια αγάπη προς την πατρίδα ν' αποκηρύξει την Ενωση σαν πραγματικα ανέφικτη. Αυτο δεν τον απασχολει. Ούτε πόσο εύκολο ήταν μια τέτοια συναισθηματικη κατάσταση να οδηγηθει σε ακραία δράση. Ιδιαίτερα μέσα σε συνθήκες επιδίωξης και επίτευξης οικονομικων θαυμάτων σαν αντίβαρο της ιδεολογίας που εγκαταλείφθηκε. Εχει, ο Σάββας Παύλου, μάτια μόνο για την αντίθεση ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ—ΕΡΓΑΣΙΑΣ, για τις θεωρίες Ευρωπαίων συγγραφέων που είδαν πράγματι στον τόπο τους, κάτω απο ιδιαίτερες συνθήκες, μια πραγματικη μικροαστικη τάξη να στηρίζει έναν πραγματικο φασισμο. Και μάχεται να μεταφέρει θεωρίες και να τις εφαρμόσει με το ζόρι έκει που διαφορετικα είναι τα αίτια, άλλα τα αποτελέσματα και ανόμοιες οι συνθήκες.

Όμως το πιο σημαντικο σε όλ' αυτα είναι η ένσταση του κ. Παύλου για τον πρωταγωνιστικο ρόλο που παίζουν στην Νουβορδία εκείνοι που ο ίδιος θέλει ν' αποκαλει μικροαστους. Ενω παραδέχεται πως η εργατικη τάξη (βλέπει βέβαια όλη την εργατικη τάξη τοποθετημένη αριστερα) κρατήθηκε απο την ηγεσία της μακρυά απο τους αγώνες του τόπου τόσο το 55-59, οσο και μετα λόγω της συμμαχίας αυτης της ηγεσίας της με τους κυβερνώντες, δεν μπορει να παραδεχτει πως τη μόνη (καλη ή κακη) κριτικη εξάσκησε και εξασκει η «μικροαστικη» δεξια. Κάθε τέτοια κριτικη δεν είναι για τον Σάββα Παύλου παρα υποκριτικη και κυρίως απόπειρα εξαπάτησης του λαου και καθοδήγησης του σε λανθασμένα μονοπάτια. Ή, λοιπον, θα έχουμε κριτικη απο την αριστερα ή δεν είναι δυνατο να υπάρξει καμια κριτικη. Αν όμως αυτο δεν είναι ενδειξη μονολιθικης σκέψης δεν ξέρω τι μπορει να είναι. Ετσι τελικα βρίσκει πως σκοπος του συγγραφέα στη Νουβορδία όταν εξασκει κριτικη πάνω στις διαμάχες δύο εταιριων είναι να τοποθετηθει υπερ της μιας κι εναντίον της άλλης. Δεν μπορει κατ' ουδένα λόγο να δεχτει πως είναι δυνατο να κριτικάρεται το σύστημα απο άτομα που δεν εχουν τα ίδια «πιστεύω» με εκείνον. Αναγνωρίζουμε ακόμα μια φορα τη νοοτροπία του είτε είσαι μαζι μας, είτε εναντίον μας. «Μόνο, καταλήγει, η ανελέητη κριτικη των καταστάσεων της Κυπριακης κοινωνίας απο τις σωστες δυνάμεις κοινωνικης αλλαγης και η προβολη των προοδευτικων δυνάμεων σαν εναλλαχτικης λύσης θα αποτρέψει αυτον τον κίνδυνο» (της φασιστικοποίησης). Για την ώρα όμως η μόνη ανελέητη κριτικη των «προοδευτικων» δυνάμεων κατευθύνεται προς εκείνους που κάμνουν κριτικη. Και επειδη ακριβως γλύφουν εδω και χρόνια το χέρι, που πολυ θα 'θελαν να δαγκώσουν και γαυγίζουν λυσσασμένα προς εκείνους που τους υπενθυμίζουν τις διακηρύξεις τους, ο κίνδυνος για επιβολη ολοκληρωτισμου εντοπίζεται στις τάξεις τους. Ηδη η συχνη χρήση βρισιων εκ μέρους του κ. Παύλου («ηλίθια μικροαστικη σκέψη», «ηλίθιοι μικροαστοι») αποτελει αρκετη απόδειξη για το που πρέπει να αναζητηθει ο φασισμος.

Ενω πλησιάζει προς το τέλος της κριτικης του, κάτω απο τον τίτλο «Η παραχάραξη της Κυπριακης Ιστορίας» ο κ. Παύλου αποπειράται ανιδιοτελως τη «σωστη κριτικη» της παραχάραξης του ίδιου του βιβλίου. Γράφει: «Και συνεχίζει ο Ροδίτης. Οι Νουβόρδοι δεν συγκινούνται απο τον αγώνα των αγνων και ανιδιοτελων αγωνιστων και κατ' επανάληψη ψηφίζουν τον πρόεδρο σαν τον μόνο αρχηγο τους». Μετα το «συνεχίζει ο Ροδίτης» θα 'πρεπε κανονικα να μπουν εισαγωγικα ή έστω δύο τελείες για να φανει πως πράγματι αυτο που ακολουθει το λέει ο Ροδίτης. Ομως εγω δεν έγραψα παραμόνο το δεύτερο και μικρότερο σκέλος αυτης της πρότασης. Το πρώτο και μεγαλύτερο σκέλος είναι του Σάββα Παύλου. Αποφεύγονται τα εισαγωγικα με την ελπίδα πως ο αναγνώστης θα εννοήσει τυπογραφικη παράλειψη και θα εκλάβει τα όσα γράφει ο ίδιος ο κ. Παύλου σαν δικα μου δημιουργήματα. Ιδου λοιπον πως πρέπει να εξασκείται η διακηρυγμένη «σωστη» κριτικη του κ. Παύλου: Και λίγο ψέμα, στο κατάλληλο σημείο, με τον κατάλληλο τρόπο. Κατα τα άλλα κινδυνεύουμε απο την ελαττωματικη κριτικη που εξασκει η «ηλίθια μικροαστικη σκέψη».

Στη συνέχεια λέει πως οι αντιθέσεις των διαφορων των παρατάξεων στην προπραξικοπηματικη περίοδο δίνονται στο επίπεδο των «χόμπυ», γιατι ο συγγραφέας δεν μπορει να αντιληφθει τα οικονομικα και κοινωνικα προβλήματα της περιόδου. Στο βιβλίο όμως ξεκαθαρίζεται πως η αναγωγη των διαφορων των κατοίκων της Νουβορδίας (απο τους ιδίους) σε «χόμπυ» οφείλεται στην αλλοτροίωση που υπέστησαν, στην ανικανότητα τους να κατανοήσουν αυτη τη μεταμόρφωση και στην απόπειρα αποκοπης τους τελικα απο το παρελθον και τις ρίζες τους-πράγμα που δεν μπορούσε παρα να συντρέξει με την εγκατάλειψη των αρχικων τους επιδιώξεων στην όποία καθοδηγήθηκαν.

■ **ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

Συνέχεια απο τη σελ. 6

V ΕΠΙΛΟΓΟΣ

28. Η Κυπριακη κοινωνία έχει φτάσει στο σημείο μιας έντονης ταξικης πόλωσης που θα οξύνεται μέχρι τη σύγκρουση. Το ταξικο ισοζύγιο είναι τέτοιο που η αστικη τάξη δεν τολμα ακόμα μια άμεση σύγκρουση. Ωστόσο δεν υπάρχει άλλη διέξοδος γι' αυτη και η εργατικη τάξη πρέπει να προετοιμαστει για να την αντιμετωπίσει. Το ενιαίο μέτωπο της Αριστερας μπορει ν' αποτελέσει το μόνο αποτελεσματικο όπλο στα χέρια της εργατικης τάξης. Αποτελει το άμεσο καθήκον των αριστερων δυνάμεων τούτου του τόπου.

Πάρτε τη θέση σας κ. Λαδα

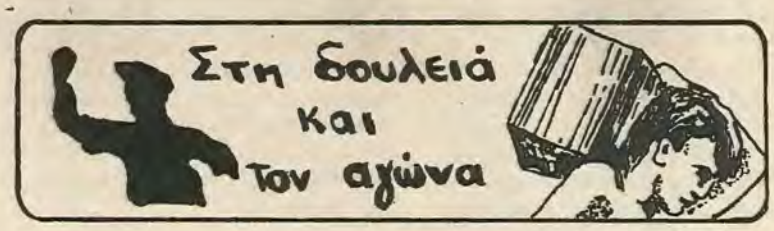

- Ο διάλογος έχει πολλα πόδια, είπε ο τηλεθεατης αφήνοντας να συνοδευτει η διαπίστωση του μ' ένα σιχτίρισμα όλο μίσος για το πρόσωπο που έβλεπε μέσα στο χαζοκούτι.

«Θα σου περάσει», του είπα, αλλα αυτος φρύαξε παραπάνω.

- Ακους εκει ο Πάπης πρόεδρος της βουλης! Σφίκτηκε ο τύπος.

«Περίμενε να δεις» προσπάθησα να τον συνεφέρω.

- Και Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε λίγο! Αυτο είναι το σχέδιο. Αυτα είναι τα ερυθρα σχέδια για την άλωση του κράτους απο τους κομμουνιστες.

Πήγα να πω κάτι αλλα δεν πρόλαβα. Ενας ξερος κρότος ακούστηκε να επαναλαμβάνεται μερικες φορες...

Τοκ-τοκ-τοκ...

«Κύριοι δεν θα κάμνουμε τώρα διαλογικη συζήτηση, αν είναι έτσι ή αλλοιως οι κανονισμοι της βουλης» είπε ο κ. Παπαϊωάννου απο την προεδρικη καρέκλα κι' άφησε το σφυρι δίπλα του.

Ο τύπος δίπλα μου έμεινε μ' ανοικτο το στόμα. Μέχρι που ακούστηκε η φωνη του αρχηγου φαινόταν να τάχει χαμένα.

«Κύριε Πρόεδρε» είπε ο κ. Κληρίδης και έδωσε ένα γύρο για να δει αν τον προσέχουν όλοι...

- Αμαν! του λέει «κύριε πρόεδρε». Ετσι θάχουμε πέντε χρόνια συνέχεια... Θα μας αλλάξει τα φώτα ο Πάπης...

** * **

Ο φίλος έδειχνε να έχει προδιάθεση για σύγκρυο. Αμφιβάλλω αν έβλεπε τον Μπρέζνιεφ ότι θα αγανακτούσε τόσο...

- Διότι δεν μπορει ένας μπολσεβίκος να είναι πρόεδρος της Βουλης κι' ούτε εμπνέουν εμπιστοσύνη οι μανούβρες του ΑΚΕΛ.

«Δηλαδη τι φοβάσαι», τόλμησα ν' ανοίξω επιτέλους μια κάποια συζήτηση.

- Τι σημαίνει σιορ «σοσιαλιστικος μετασχηματισμος» της κοινωνίας να σου πιάσουν το σπίτι σου, την περιουσία σου, να βιάσουν τις γυναίκες σου, έτσι σοσιαλισμο να τον βράσω.

«Καλα, το 1974 έγινε «σοσιαλιστικος μετασχηματισμος» και συνέβησαν όλα αυτα;» ρώτησα οργισμένος.

- «Ο κ. Λυσσαρίδης μιλα πάλι για ΕΟΚΑ βήτα, για μεταπραξικόπημα, για πραξικοπηματίες κλπ» είπε ο κ. Κληρίδης ανταπαντώντας προς τον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ.

- Πε τους τα Αρχηγε, ενθουσιάστηκε ο φίλος δίπλα. Μόνο πραξικοπηματίες θωρουν κάθε μέρα μπροστα τους. Ηρθε ο καιρος να τελειώνει τούτη η Ιστορία...

- «Λοιπον κύριοι βουλευτες ήρθε η ώρα να προχωρήσουμε» είπε ο κ. Παπαϊωάννου.

- «Μα κύριε Πρόεδρε....» εκνευρίστηκε ο κ. Κληρίδης.

- «Μια στιγμη κύριε Πρόεδρε...» είπε ο κ. Παπαϊωάννου. Τοκ-τοκ-τοκ...

«Το Δημοκρατικο Κόμμα προτείνει τον κ. Γ Λαδα».

- «Ατε αρχηγε βάλε τζιαι σου» ανακάθησε ο φίλος δίπλα.

«Ο Δημοκρατικος Συναγερμος δεν θα προτείνει υποψήφιο;»

Η πρώτη απογοήτευση του τύπου δίπλα ήταν ολοφάνερη. Με μια οργισμένη κίνηση είπε «Τώρα να βάλει ο Παπαϊωάννου να μας ποσπάσει...»

«Περίμενε και θα δεις» του είπα.

- Γιατι εν να με βάλει νομίζεις;

«Περίμενε»...

.....

*Σε λίγο ο κ. Παπαϊωάννου ακούστηκε νε λέει. «Καλείται ο κύριος Λαδας να **πάρει τη θέση του**» Μια θερμη χειραψία ακολούθησε, τα φλας των φωτογράφων έδιωξαν τον εφιάλτη του τύπου δίπλα μου, ο κ. Λαδας **πήρε τη θέση του**, διάβασε εκείνα που έγραψε χτες πήρε το σφυρι που κρατούσε προ λίγον ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ το κτύπησε και είπε.*

«Η επόμενη συνεδρία της Βουλης την επόμενη Πέμπτη».

** * **

Καλείται η κ. Δεξια να πάρει τη θέση της. Περίπου έτσι εννοει ο κ. Παπαϊωάννου το χάρισμα της εξουσίας. Εδω και είκοσι χρόνια. Χωρις να βλέπουμε ότι τώρα έχει ένα 52% για να την παίρνει μόνη της. Κι' ας καλούσε η ιστορία και η κοινωνία 20 χρόνια το ΑΚΕΛ να πάρει τη θέση του.

Γ. Τζίβας

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Έντονη ταξικη αντιπαράθεση
Καμμια όμως ταξικη τοποθέτηση στο εθνικο θέμα

Ενω υπολείπονται λίγες μόνο μέρες μέχρι τις εκλογες στα κατεχόμενα (28 Ιουνίου) πολυ λίγο ενδιαφέρον παρατηρείται στον Ελληνοκυπριακο χώρο κι ακόμα λιγώτερη ενημέρωση στον τύπο για τις σημαντικώτατες δεργασίες που συντελούνται στην Τουρκοκυπριακη κοινότητα. Αντίθετα, ο Ελληνοκυπριακος τύπος περιορίζεται στον εύκολο στόχο του «ξεσκεπάσματος» του πραγματικα αχαλίνωτου σωβινισμου που χαρακτηρίζει την προεκλόγικη εκστρατεία του Ντενκτας (πράγμα χιλιοειπωμένο και γνωστο σ' όλους). Ανεξάρτητα απο το γεγονος ότι οι εκλογες στις τουρκοκρατούμενες περιοχες θεωρούνται «παράνομες» σύμφωνα με το Σύνταγμα κι ανεξάρτητα απο την εκτίμηση ότι το αποτέλεσμα αυτων των εκλογων πιθανο να μην έχει άμεσα ουσιαστικη σημασία για τις συνομιλίες και τη λύση του κυπριακου γιατι τα ηνία βρίσκονται στα χέρια της Τουρκικης Χούντας και του στρατου της δεν δικαιολογείται η απουσία οποιασδήποτε σοβαρης ανάλυσης της κατάστασης ιδιαίτερα απο τα Ελληνοκυπριακα αριστερα κόμματα και τοποθέτησης τους πάνω στο θέμα.

Μια ματια στις προεκλογικες ομιλίες και τα προεκλογικα προγράμματα των Τ/κυπριακων κομμάτων είναι αρκετη για να μετρήσει κανένας το μέγεθος του αδιεξόδου στο εθνικο θέμα στο οποίο έχει οδηγήσει μια ολέθρια 25-χρονη πολιτικη στην Κύπρο. Η απροθυμία της ηγεσίας της Ελληνοκυπριακης αριστερας να δώσει στις δυόμισυ αυτες δεκαετίες - απο το 1955 μέχρι σήμερα - μια πειστικη διεθνιστικη ταξικη προοπτικη στο εθνικο θέμα και το άφεμα της πρωτοβουλίας στα χρόνια τούτα, στα χέρια της Ε/Κ και Τ/Κ αστικης τάξης έχει έκδηλη τη στάμπα της στις θέσεις των Τ/Κυπριακων αριστερων κομμάτων.

Έτσι παρα το γεγονος ότι ο Ντενκτας κατηγορει τα αριστερα κόμματα της αντιπολίτευσης - το Ρεπουμπλικανικο Τουρκικο Κόμμα του Οζγκιουρ και το Κόμμα Κοινοτικης Απελευθέρωσης του Ντουρντουραν - για «Μαρξισμο-Λενινισμο», για δουλικότητα απέναντι στον «Παπαϊωάννου και την Μόσχα» και άλλα παρόμοια τα κόμματα αυτα απέχουν ακόμα πολυ απο την τοποθέτηση του εθνικου θέματος πάνω σε ταξικη-διεθνιστικη προοπτικη που - όπως υποστήριξε πάντα η εφημερίδα μας - είναι η μόνη προοπτικη που μπορει να ενώσει τις δυο κοινότητες σε μια ενιαία, ελεύθερη, σοσιαλιστικη Κύπρο.

Το πρόβλημα, ασφαλως των αριστερων Τ/Κ κομμάτων είναι πολυ μεγάλο. Έχουν να διεξάγουν τον αγώνα τους σε μια στρατοκρατούμενη κοινωνία που στηρίζεται στο σωβινιστικο μίσος ενάντια στους Έλληνες που «έσφαξαν την Τουρκοκυπριακη κοινότητα στο παρελθον» που στηρίζεται στη θρησκεία και τα άλλα τόσα καταπιεστικα εργαλεία που βρίσκονται στα χέρια της Τ/Κ αστικης τάξης για να κρατει δέσμιους για να εκμεταλλεύεται ανενόχλητα τις Τ/Κ μάζες.

Έτσι ενω τα κόμματα που αναφέραμε τοποθετούνται δειλαδειλα πάνω στην αναγκαιότητα για ειρηνικη συνύπαρξη των δύο κοινοτήτων και καταφέρονται με δριμύτητα ενάντια στη σωβινιστικη έξαρση του Ντενκτας, η πιο προχωρημένη τους θέση για λύση του προβλήματος είναι η εμμονη στην απόφαση της «Ομόσπονδης Βουλης» της 5ης Νοεμβρίου 1976 πάνω στην οποία βασίζονται μέχρι σήμερα οι ενέργειες της Τ/Κ αστικης τάξης για εξεύρεση λύσης.

Ο Ντουρντουραν μάλιστα προσπαθει να παρουσιαστει σαν «βασιλικώτερος του βασιλέως» κατηγορώντας τον Ντενκτας για «υπερβολικη υποχωρητικότητα»! και για ενέργειες (συμφωνία Κυπριανου-Ντενκτας) με τις οποίες η Τ/Κ πλευρα «έχασε έδαφος» κάμνοντας «ανεπίστρεπτες παραχωρήσεις» στους Ελληνοκυπρίους. Ο υποψήφιος μάλιστα «πρόεδρος» του Τουρκικου Ομόσπονδου κράτους που πρότεινε το κόμμα του Ντουρντουραν, ο Ριζκι, υποστήριξε πρόσφατα σε ομιλία του στο Κιόνελλι ότι «σε μια Ομόσπονδη Κυπριακη Δημοκρατία οι Ελληνες και Τούρκοι θα ζουν ξεχωριστα στις δικες τους ζώνες», πράγμα που περιέχεται στην απόφαση της «Ομόσπονδης Βουλης» της 5ης Νοεμβρίου του 76 που υποστηρίζει και το κόμμα του Οζκιουρ.

Μια πρόσφατη ομιλία του Ντουρντουραν μας βοηθα να καταλάβουμε το πρόβλημα που αντιμετωπίζει Τ/Κ αριστερα και να βρούμε το κλειδι για το ξεπέρασμα του.

«Σε μια κυβέρνηση της εργατικης τάξης το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης είναι απαραίτητο. Το Κ.Κ. Απελευθέρωσης δεν μπορει να εγκαταλείψει αυτο το λαϊκο δικαιο. Αλλα, επειδη το Κ.Κ.Α. είναι φιλειρηνικο υποστηρίζει αλλα δεν προωθει το δικαίωμα διαχωρισμου.

Αν όμως οι Ελληνοκύπριοι δεν εγκαταλείψουν την επιθυμία τους να μας καταπιέζουν, τότε θα επαναφέρουμε το θέμα αυτο (του διαχωρισμου σημ. Σ.Ε.) στην ημερήσια διάταξη για να αποφασίσει ο λαος μας».

(Η υπογράμμιση δικη μου).

Ασφαλως η τοποθέτηση όλων των Ελληνοκηπρίων σ' ένα τσουβάλι είναι λανθασμένη εξ υπαρχης προπαντως για ένα ηγέτη που μιλα για κυβέρνηση της εργατικης τάξης. Αλλα δεν είναι δύσκολο να σταθμίσει κανένας τη δυναμικη που θα εξαπολυόταν με μια ταξικη τοποθέτηση του θέματος απο την Ελληνοκυπριακη αριστερα όπου θα εξηγούσε καθαρα στις Τουρκοκυπριακες μάζες ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΙΧΝΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ πως αυτοι που καταπίεζαν και έσφαζαν Τουρκοκύπριους (και Ε/Κύπριους μαζι) δεν είναι οι Ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι αλλα οι Ελληνοκύπριοι αστοι κι οι Ε/Κ φασίστες, όπως και οι Τ/Κ αστοι και φασίστες καταπίεσαν κι έσφαξαν και Ε/Κυπρίους και Τ/Κυπρίους. Μπορει εύκολα ακόμα να φανταστει κανένας την αλλαγη στις Τ/Κυπριακες συνειδήσεις απο μια πραγματικη αλλαγη στο «Νότο» όταν η εξουσία δεν θα βρίσκεται σε χέρια καταπιεστων αλλα σε χέρια δυνάμεων που επιζητουν όπως και οι Τ/Κύπριοι τον τερματισμο κάθε μορφης καταπίεσης σε μια ελεύθερη σοσιαλιστικη Κύπρο.

Ρομαντικα όνειρα, θα μας έλεγαν πολλοι. Άλλοι θα στηρίζονταν στους λανθασμένους προσανατολισμους των Τ/Κυπριακων αριστερων κομμάτων και στη γενικότερη κατάσταση (ανθελληνικο μίσος κλπ) για να προβάλουν την αναγκαιότητα των υποχωρήσεων, τη διζωνικη ή ακόμα μερικοι άλλοι τον εθνικιστικο πόλεμο.

Η αναγκαιότητα της ταξικης προοπτικης κι η δυναμικη που περικλείει για τον κοινο αγώνα Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων διαφαίνεται καθαρα απο το δεύτερο εξ ίσου σοβαρο θέμα που δεσπόζει στην προεκλογικη εκστρατεία. Το κοινωνικοοικονομικο, ταξικο θέμα. Στην πλατφόρμα του Ρεπουμπλικανικου Κόμματος κατηγορείται έντονα ο Ντενκτας και το κόμμα του ότι στην περίοδο της διακυβέρνησης τους η εκμετάλλευση και η κερδοσκοπία έφτασαν το ζενιθ, η ανεργία και η μετανάστευση αυξήθηκαν κατακόρυφα, οι εργάτες υποδουλώθηκαν, οι αγρότες κι οι μικροτεχνίτες καταστράφηκαν. Η πλατφόρμα μιλα για την ανάγκη για σχεδιασμένη κι ελεγχόμενη οικονομία.

Αναφέρθηκε ήδη ότι ο Ντουρντουραν μιλα για «κυβέρνηση της εργατικης τάξης».

Απ' ότι καταφέραμε να εξακριβώσουμε τουλάχιστο δυο προοδευτικες Τ/Κ συντεχνίες, η ΝΤΕΒ—ΙΣ και η ΚΤΟΣ κάλεσαν τα μέλη τους και το λαο να καταψηφίσουν το κόμμα Εθνικης Ενότητας του Ντενκτας.

Εξ άλλου οι πληροφορίες που μας βομβαρδίζουν καθημερινα απο τα κατεχόμενα δείχνουν την πραγματικη οικονομικη και κοινωνικη εξαθλίωση στην οποία έχουν οδηγηθει οι Τ/Κ μάζες και την πρωτοφανη όξυνση της ταξικης πόλωσης και σύγκρουσης.

Αυτη η εκρηκτικη κατάσταση σπρώχνει ολοένα και περισσότερες μάζες στ' αριστερα και τις συνειδητοποιει στο ότι για τη μιζέρια τους δεν φταίνε - όπως τους κοπανούσαν για χρόνια - οι ελληνοκύπριοι εχθροι αλλα η αστικη τάξη, μια χούφτα κεφαλαιοκράτες και τσιφλικάδες που κάθονται στο σβέρκο τους και τους απομυζούν.

Σίγουρα αυτη η συνειδητοποίηση θα στερήσει στις εκλογες πολλη δύναμη απο το Κυβερνων κόμμα του Ντενκτας. Η έλλειψη όμως πειστικης διεξόδου και ταυτόχρονα η δημαγωγία που μπορει ακόμα και εξασκει ο «ελευθερωτης» Ντενκτας που έφερε «ασφάλεια» στις Τ/Κ μάζες, μαζι με την στρατοκρατία, την αστυνόμευση και την τρομοκρατία που κυριαρχει ίσως να ξαναδώσουν την εξουσία στον Ντενκτας και στην αστικη τάξη σ' αυτο το στάδιο. (Αν και το κόμμα Εθνικης ενότητας του Ντενκτας δεν αναμένεται να εξασφαλίσει απόλυτη πλειοψηφία).

Το ταξικο ισοζύγιο όμως αλλάζει συνεχως τοποθετώντας τις βάσεις για ένα κοινο αντιϊμπεριαλιστικο, αντικαπιταλιστικο μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων κι εργατικων κομμάτων. Το ίδιο ευνοϊκα προβάλλει για το μέλλον και το διεθνες ισοζύγιο δυνάμεων με τη δεξια στη Νότια Ευρώπη να χάνει την εξουσία στη μια χώρα μετα την άλλη.

Το καθήκο κάθε Ελληνοκύπριου αριστερου σήμερα είναι να παλεύει μέσα στο χώρο του για την ενότητα των Ελληνοκυπριακων αριστερων κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ στη δράση και στην πράξη και στη βάση των κομμάτων κι εργατικων οργανώσεων, πάνω σ' ένα κοινο μίνιμουμ πρόγραμμα που θα εξαλείφει τις υφιστάμενες κοινωνικες δομες που δένουν την Κύπρο στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικο σύμπλεγμα κι οδηγουν σταδιακα αλλα σταθερα στη διχοτόμηση του νησιου.

Αυτος είναι ο μόνος δρόμος που μπορει να βάλει και τις βάσεις μιας πραγματικης ενότητας με τους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους πράγμα που θα δώσει μια πρωτοφανη ώθηση στον δύσκολο αγώνα τους ενάντια στην αστικη τάξη και την διακυβέρνηση Ντενκτας.

Δέλτα Μ...

σοσιαλιστικη
εκφραση

Η Σοσιαλιστικη Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστικη Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.600
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη:£5.100
Αμερικη: £6.500